

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

1996 yılını uğurlamadan önce Kitap Fuarındaki beşerî ilişkilerimizden kısaca söz etmek istiyorum.

Kitap okurları bir sevgi ve bilgi arayışı içinde bizlerle buluşmayı arzuladıklarını hep ön plânda tuttular. Elden geldiğince açıklayıcı, tanıtıcı bir bilgilendirmeden sonra onlardan eleştirilerini istedik. Genel kanı övgü dolu... ama ülkenin temel sorunu olan enflasyoncu ekonomik siyasetin yansımalarına maruz kaldık: Kitaplarımızın biraz pahalı olmasıydı söz konusu olan.

Dostlarımıza şunu ifade etmek istiyoruz:

Yayıncılık çok külfetli ve masraflı bir uğraşı hâline geldi. Son senelerde bir kitabın ortalama maliyeti kadar telif ücreti ödenmektedir. Enflasyonun bütün girdilerdeki etkisi de hesap edilirse seneki bir fiyat, yarı yarıya artmak zorunda kalmaktadır. Hele kâğıdın cinsini de iyileştirmek zorunluğu varsa, bütün bunlar maliyete yansımaktadır. Kitabın muhafazasını, dağıtımını, dağıtıcı komisyonunu ve sair ödemeleri daha hesap etmiyoruz.

Ruh ve Madde Yayınları çok uzun süre çok ucuz fiyata okurlarını memnun eimeye çalıştı. Bunda da başarı sağladık, sanıyoruz. Ekonomik zorunluluklar herkesin önünde. Makul ölçülerde yayın hayatını sürdürmek bizim misyonumuzdur.

1996 Kitap Fuarna on dört yeni kitapla katılmak, her yayınevini üstesinden geleceği bir iş değildir. Daima ileri ve yenileştirici bilgiyi yaymak görevimiz. 1997 yılında, bahardan itibaren ufuk açıcı yayınlarımızı sunmaya devam edeceğiz. Meta FM 105.6'daki kitap saatimizi lütfen dinleyiniz. Sesli yayınlarımızın tiryakisi olacağınız zamanlar da yaklaşıyor.

Ruh ve Madde'niz uluslararası bir tanınmışlığa sahip, köprü geçiren bilgilerle yüklü rehberlik dergisidir. Kişilikle ilgisi yoktur. Misyonun izinde ve yolundadır.

* *

Sevgili okurlarımız,

"Varlıklar içine girdikleri teşevvüş devresini, kendi istekleri doğrultusunda uzatmak eğilimindedirler." Yapay sebepleri, zevkli bahaneler hâline getirmişlerdir. Kendilerinden çok şey beklenen, ufukları daralmış olan bu varlıkların acil cehit göstermeleri gerekmekte, kısa sürede toparlanmaları icap etmektedir.

Zarurî olan büyük teşevvüşleri icap ettiren devre içerisine girmiş durumdayız. Birçok varlık sarsılmış ve bazılarının da vazifelerinin dışına kaydırıldığı görülmektedir. Silkinme dönemi içerisine zarurî olarak, hızla girilmelidir.

Gerçek vazifelilerin, gerçek hürriyetleri hissetmeye başladıkları andan itibaren, aramızdaki iletişimin son derecede düzgün bir seviyeyi ifade ettiği görülecektir. Gerçek vazifeliler gayet sınırlıdır ve pozitif dengeyin temellerini oluşturlar.

Bu devrenin ihtiyacı tamamen bilgiye yöneliktir. Mucize sunulacak bilgidedir.

Selâm ve Sevgiler

KONFERANS ÖZETİ

Ergün ARIKDAL

DUYGU ve BİLGİ İNSANI

(Geçen Sayıdan Devam)

Bilen ama hissetmeyen insanın trajedisini biz zaten kendi içimizde de yaşıyoruz. 21. yy ve ondan sonraki seneler içerisinde insanlık gerçekten hem bilen hem hisseden insan durumunu yaratmak zorundadır ve böyle de olma ihtimali çok kuvvetlidir. Hem bilgisi hem hissiyatı var, yani sevgi enerjisinin alışverişi, dolaşımı artık normal hâle geliyor. Nefret etmek, kin tutmak, kabahatler araştırmak tarzında herhangi bir duygu yok, negatif duygulara, enerji tüketen varlıklara artık ihtiyaç kalmıyor. Daima enerji üretmekte olan varlıklara ihtiyaç vardır. Onlar niçin enerjiyi üretmeleri lâzım geldiğini, niçin yüksek titreşim hâlinde bir düşünce odaklaması yapması gerektiğini bilen varlıklardır. Gidişinin farkında olan şuurlu, iradeli varlıklar meydana geliyor. Bilen ve hisseden insanlar. Buraya kadar klâsik bir ayırım oluyor ama tabii bunun içerisinde ara durumlar da var.

Görsel bilgi meselesinden ele alırsak, bildiğini bilmeyen insanlar da vardır. Bu insanlar hayat tecrübeleri içerisinde ve geçmiş hayatların kendisine getirmiş olduğu bütün bilgilerin farkında değildir. Halbuki kendisinde çok büyük güçler vardır, insanlığımızın hâli de budur

esasında. Her insanda potansiyel güçler, büyük yetenekler vardır. Ama o bunların farkında değildir, kendisini aşağılık görür, kompleksler içinde yaşar. İnsanın bundan kurtulması lâzım. Bu da enerjinin, devinimin nasıl olduğunu fark etmekle başlar. Bildiğini bilmeyen insan kadar zavallı bir durum yoktur. Ama bir de biz bunu hikmet hâline getirmişiz, nedense bilmediğini bilen insan, bu çok büyük irfan oluyormuş. Çok yanlış bir düşünce. Bunlar insanları geriletten düşüncelerdir. O bir irfan, ariflik, yücelik meselesi değildir. Bildiğini insan bilmelidir ve bildiğini uygulamalıdır. Ben bu işi biliyorum diyebilmelidir. Bu övünmek meselesi değil. Her işin altında bir egoizma, bencillik, kendini övmek, öne koymak, bir numara, flaş olmak duygusu yatmazki. Bir işi biliyorsanız ben bu işi biliyorum diyeceksiniz ve ona göre de hareket edeceksiniz ama incelik burada, bilginizi uygulayacak, bilginize göre hareket edeceksiniz. Bilginize göre hareket edemiyorsa, enerji tüketici olmaktan öteye geçemez insan. Bildiğini bilmeyen insan olduğu gibi, bilmediğini bilen insan da vardır. Birçok insanlar bazı şeyleri gerçekten bilmediğini bilir. O da bir biliş tarzıdır ki, ben bir şey bilmiyorum, ben yasaların farkında değilim, bu düzenin nasıl yürüdüğünün farkında değilim tarzında.

BİLDİĞİNİ UYGULAYAN İNSAN

Ara plânlar olarak bildiğini uygulayan insanlar vardır. Zaten bizim aradığımız en önemli husus budur, yani insanlığın gelişmesinde gerçek enerji üretenler bunlardır. Bildiğini uygulayan insanlar; uygulamak bir irade, bir düşünce işidir. Bilirsiniz ama uygulayamıyorsunuz; o kitapta yazıyor siz onu almışsınız hafızanıza yerleştirmişsiniz, disket yapıp takmışsınız kafaya aynı şey. Ama bunu uygulamak mühimdir. Enerjiyi üretmek mühimdir.

Bildiğini bildiği gibi uygulayan insan daha önemlidir. Bildiğini uygulayan insan, başka bilenlerin bazı yönlendirmeleriyle uygulayabilir. Yani o uygulama sizin iradenizde, sizin emriniz altında değildir, sizin isteğinize, sizin üretme projenize uygun değildir. Ama bildiğinizi uygularsınız. Bunun daha ileri safhası bildiğini kendi bildiği gibi uygulayan insandır. En zor olan kısım budur. Bu bilgiyi siz nerede, nasıl, kimlerle, hangi zaman ve mekân içinde uygulayacaksınız ve bu bilginin sergilenişinde bir doz var mıdır? Bu dozu ayarlayabilecek misin vs. tarzında bir yığın sorumluluk ve irade ile bildiğini bildiği gibi uygulamak tarzında bir insan tipi ortaya çıkıyor ki, nadir olan insan tiplerinden biridir.

Bunlar için üç örnek gösterebiliriz. Biri İslâm Peygamberi Muhammed, öbürü Hristiyan Peygamberi İsa, bir diğeri de Türk'ün en büyük evladı Mustafa Kemal'dir. Bu varlıklar bildiklerini bildikleri gibi uygulayan varlıklardır. Başkası için uygulamamıştır. Ne biliyorlarsa kendi bilişlerine göre uygulamışlardır. Herhangi bir varlık herhangi bir sistem için değil. Onlar bizzat kendileri seçmişlerdir her şeylerini, her modellerini ne varsa. Hayatlarına dikkat edersek, hiçbir şey onları bildiği tarzdan başka türlü bir tatbikat yapmaya zorlayamamıştır. Bildiğini bildiği gibi uygulayan insan çok nadiren bulunan varlıklardır. İşte bunlar Büyük İnisyeler dediğimiz varlıklar olabilir.

Gene ara plânlar olarak bilen ama uygulamayan insan vardır. Uygulamaya muktedir değildir, öyle bir kudreti yoktur, uygulayamıyor, iktidar ve irade zayıflığı var. Bunlarla daha çok karşılaşıyoruz.

Uygulayamadığını bilen insan da var, yani kendinde birtakım güçler, elinde bazı

imkânlar var ama "Ben bunu uygulayamam, olmaz." diyor. Zaman ve mekân bakımından olmuyor, uygulayamıyor. Ama uygulayamadığını biliyor, "Bunu benim yapmam lâzım, ben bunu halledebilirim, ama yapamıyorum." tarzında bahanelerle hayatını geçiren, irade zayıflığı içinde bulunan varlıklar vardır. Uygulayamadığını bilen insan vardır ki, bu acı çeker, üzülür.

Geçmiş hayat deneyimleriyle elde edilen bilgileri vasıtasıyla uygulamadan bilen, herhangi bir tatbikat yapmadan, sanki onu tatbik etmiş, uygulamış gibi bilen insan da vardır. Çok nadiren de olsa bunlarla karşılaşabiliriz. Bazen insanın kendisinde çıkar, "Yahu ben bu işi nereden bildim, sanki başımdan daha önce böyle bir iş geçmiş de, böyle bir tecrübe yaşamışım da, bir şeyi kalmış ve şu anda şunu yapabildim." Kendi kendimizde olan işlerdir bunlar. Uygulayamadığını bilen insan bizleriz. Bunlar bizim şuurlaltımızda mevcut olan bilgilerdir. Onlar çeşitli formasyonlarda, çeşitli fırsat ve imkânlarda ortaya çıkarırlar. Hemen bir bilis vardır, pat diye cevap verebilirsiniz, hemen kavarsınız, meseleyi anlarsınız.

İNSAN-I KÂMİL

Nihayet hisseden, bilen ve uygulayan insan modeli var. Mükemmel insan modeli böyle olsa gerek. İnsan-ı kâmil'den bunu anlamak gerek. O insan her şeyi en ince noktasına kadar hissiyatını alabiliyor, yani mânâyı kavramış. Bir şeyin mânâsını kavramak zor iştir. Herkes bir kitap okur, müzik dinler ama mânâyı almak zordur. Ne demek isteniyor orada? Onu çıkartmak zor iş. Oradaki derin mânâyı almak, asıl içeriği, kelimelerin, duyuların arkasında olan gerçek duyguyu, gerçek düşüncüyü çekip almak, biraz daha ilerlersek düşüncenin sahindeki maksadı ele almak lâzım. Bu işin maksadı nedir? Aynen Muhammed'in ifade ettiği gibi, "Bana eşyanın hakikatini göster, Yarabbi!" diye dua ediyor. Burada eşyanın hakikati nedir? Maksadı öğrenmek istiyor. Bu işler nedir, ne oluyor, kozmos nedir, insan nedir, maksat nedir, niçin yaptım, neden oldu? Tanrı'nın, Yaradılışın maksadına ulaşmak için sorulan sorular bunlar.

Demek ki hissetmek bunun ilk talimidir. **Hissiyatı kuvvetli olmak, mânâyı anlamak lâzım.** Her şey bir anlam taşır. Anlamsız yeryüzünde hiçbir olay yoktur. En ufak bir hareketin bile bir anlamı vardır. Bunu hissedebilecek de-

recede bir genişliğe, kapasiteye ulaşabilmek bizim yaşam borcumuzdur, yani yaşamımızın bize vermesi gereken hususlardan biridir. Tabii ki bilmek de şart. Bilgi nedir? Bilgi ansiklopedik dünya bilgisi değil, ilkeler bilgisidir. Neye bağlı olarak birtakım işler düzenlenmektedir? Bir yığın medeni kanun, borçlar, ticaret kanunu vardır. Onların bir ilkesi vardır. Temelde bir hukuk vardır. Orada ifade edilen prensipler ışığında diğer kanunlar yazılır. Bilgi yazılmış olan kanunları değil, ilkeyi bilmektir, temel odur. Onu kavradığınız zaman her şey onun gölgesinden ibaret, çiçeklenmesinden, büyümesinden ibaret. Temel bilgilere sahip olmak lâzım.

İnsanlık birtakım ilkelere sahip değil. Ancak ayrıntılardan işleye işleye belki biraz daha endüktif bir şekilde kanunlara, maddesel ilkelere de ulaşmış olabiliyorlar. Termodinamik ilkeleri gibi. Tamamen maddesel düzeyde. Mânâ düzeyinde herhangi bir ilkeye ulaşılmamıştır. Bu ilkelerden bir tanesini meselâ dinî literatürde, Kuran literatüründe görürüz. Bu da, "Tanrı'dan başka ilâh yoktur." "Tanrı bir tanedir, Yaradan bir tanedir ve onun dışında da başka Yararıcı yoktur." ifadesi en büyük ilkelere bir tanesidir. Bu ilkeye uygun olarak pek çok şeyler meydana gelmiştir. Yani o fikir olmazsa aşağıda üretilmiş, meydana gelmiş birçok bilgilerin hiçbir değeri yoktur. Onların hepsi ona bağlıdır. Onu kaldırdığınız anda iş biter. Ama prensipler hâlâ işliyor ve prensiplerin modelleri de mütemadiyen yeryüzünde canlı olarak duruyor. O modelleri nasıl izah edeceğiz? Bir yaradılış ilkesini ortaya koymazsak, kendiliğinden varlık ilkesini koyarsak olmuyor bu iş. Kendiliğinden varlık yok, bir yaradılış var.

AHİRET İLKESİ

Buna bağlı olarak başka bir ilke, ahiret ilkesidir. Ahiret prensibi, yani ahirete gitmek, her işin bir ahiri olduğu meselesidir. Dinlerden ahiret ilkesini kaldırın, dinler hiçbir işe yaramaz. Yani orada bütün yasakları, sevapları, günahları sıfıra iner. Niçin günah bu? Çünkü onun bir müeyyidesi var. Müeyyidesi olmadığı zaman ne günah günahdır, ne sevap sevaptır. Peki bu müeyyide nerede uygulanıyor? Hangi atmosfer içerisinde, hangi zaman ve mekânda? Ahiret denilen o zaman ve mekân içerisinde uygulanıyor o müeyyide. O müeyyideyi kaldırdığınız zaman hesap sormak yok, hesap sormayı kaldırdığınız zaman günah da yok, hepsi ortadan kalkıyor.

Demek ki büyük ilkelerden biri, insanın mânâ ilkelerinden bir tanesi de ahiret, öte dünya ilkesidir. Birçok işler öte dünyanın varlığının peşinen, önceden kabulünden sonra teşekkül etmiştir. Sorgu, sual, melek, insan, gelmek, gitmek vs. Eğer ahiret yoksa melek de yoktur, vahiy de yoktur. Ahireti, ruh dünyasını ortadan kaldırdığınız anda vahiy de biter. Ayrıca Tanrı'nın teklifi, birliği ilkesi de vardır.

Birtakım ilkeler insanlara belirtilmiştir, ama bunları insanlar ilkeler değil de inançlar tarzında ele alıyor. Elbette bir gün gelir, idraki uyanır, onun inançların ötesinde başka bir şey olduğunun farkına varır. İnsanak da inanmasak da bunlar zaten işlemekte olan mekanizmalardır, diye bunu bilmesi lâzım. Ahiretin mevcudiyetini istediğimiz kadar inkâr edelim, bundan gene kurtulamayız. Çünkü sistem ona göre kurulmuş, ondan sonra gelen sistemler de aynı şeyi tekrar etmiş, Melekût demiş İsa Peygamber. Ahiretten başka bir şey değil. O biraz daha neşeli, güzel göstermiş ama Muhammed Peygamber daha realist bir varlık olduğu için iyisiyle, kötüsüyle, her şeyini göstermiştir, onun içerisinde cenneti de var, cehennemi de var, ama şu şekildedir diye. Onun bilgisinin realistliğinden, gerçek gözlemlerinden ileri gelir. Sanki gözlemişti, görmüştür ve aynen ifade etmektedir. Zaten vahiy sadece işitilen bir şey değildir. Peygamber Muhammed Mustafa sadece işitmemiştir, almış olduğu bilgilerin birçoklarını da vizyonuna sahip olarak almıştır. Yani hem de görmüştür. Gözleri kapalı iken, vizyon olarak kendisine anlatılan bilgiyi görebek anlamıştır, görmüştür. Herhangi bir şeyin tasviri yapılmışsa, bunu görmüştür vizyon hâlinde, aynı zamanda tasvir yapılırken de söylenen sözleri almış ve nakletmiştir, ifade etmiştir. Demek ki sadece duymakla olmaz bu iş. Aynı zamanda görmüştür, onun için çok realisttir Kuran içerisindeki ayetlerden birçokları. Muhammed gördüğü için gayet dakik ve hassas bir şekilde ayetler içinde birtakım sıfatlar, isimler, tasvirler kullanmak suretiyle ifade etmiştir. Kuran'ın son ayetlerinde dünyanın sonuyla alakalı ayetler ifade edilmiştir. Dağların devrilmesi, suların çekilmesi, göğün yarılması şeklinde bunlar onun vizyonunun ifadeleridir. Aynen film seyrederek gibi karşısında vakıf olduktan sonra vahiy edilmiştir. Yoksa bunları vahiyetmek çok zor iş, dayanılacak işler değil. ■

ÇOCUKLARIMIZ ve Biz

Hazırlayanlar: Aznif ATASEV - Selman GERÇEKSEVER

B

ELKİ çocuğumuz ruh varlığı olarak çok yüce bir varlıktır

ama madde cevheriyle temasından dolayı ve yetişkinlerinin şu ya da bu nedenle ihmallerinden dolayı egosunu (hırs, kıskançlık, nefret) geliştirmiş olabilir. Esasen o ruh varlığı olarak madde cevheriyle teması geçmekle maddenin bu özelliklerine doğal olarak kucak açmış ve kendisini kapırmış olabilir. Bu durumdan çocukları ve gençleri kurtarmak da yeni çağ eğitiminin en önemli hedeflerinden biri olmalıdır.

Varlığın kendini düşünmesi çok doğaldır. Ancak bu düşünce sırasında, kendi hürriyet alanının nerede bittiğini, başkalarınınkinin nerede başladığını çok iyi bilmelidir. Çocukları bu duyarlılıkta, hatta kendilerinkinden çok başkalarının hürriyetini düşünecek güçte yetiştirmeliyiz.

İşte bu duyarlılık içinde çocuklarımıza egolarını kontrol altına alabilmeyi öğretebilirsek, onlara ihtiyaç ve arzular

konusunda da seçici olmayı öğretmiş oluruz. Bu durumda olan bir genç gerçek gelişim ihtiyaçlarının ne olduğunu daha kolay sezebilir, çünkü egosu eğitilmiş olduğu için vicdanının sesini daha çok duyar. Bu ölçüde de arzularının kontrolünü elinde tutma gücünü kazanmıştır. Bütün enerjisini bedensel arzularının doyurulması ve

(Geçen Sayıdan Devam)

buna yönelik etkinlik ve yaşam tarzına harcamaz, içgüdüsel motivasyonların itilimiyle dejeneratif akımlara kurban gitmez, bu konuda toplumsal ve ekonomik örgütler tarafından istismar edilmez. Okulda öğrendiklerini de bu amaçla ve sadece dünyasal/beşerî çıkarlar amacıyla kullanmaz.

Çocuğumuzun ruhsal gelişim ve ihtiyaçlarından bizler sorumluyuz. Hayat kargaşası içinde ona kısa ama yoğun sevgiyle dolu birkaç dakika ayırabilmeliyiz.

Görüldüğü gibi, çocukta ego eğitimi, ergenlik çağından önceki masumiyetin ve saflığın büyük yaşlarda da korunması çok önemlidir. Kendine, ailesine ve topluma "hayırlı evlâtlar"ın yetiştirilmesi bu tutuma bağlıdır. Çocuk veya genç, egosunun eğitilmemiş olmasından dolayı bencildir, kendisini eşkoştugu (özdeşleştirdiği) birçok putu vardır. Egoistliğinden dolayı evrensel olan "Yardımlaşma ve Dayanışma Yasası"na uygun hareket edemez. Kendisi gibi olan arkadaş grubunun dışında her yerde uyumsuz duruma düşer, davranış bozukluklarından kendini kurtarmaz. Tüm bu uyumsuzlukların ve ruhsal gelişime ters düşen olumsuzlukların ortadan kaldırılması ego eğitimine (nefs terbiyesine) bağlıdır. Özellikle çocuğu/genç "kabuklar" içinde sabitleştiren eşkoşmalardan kurtarmak; nefsin terbiyesi, yani nefsi salih hâle getirmekle mümkündür. Onun için, biz yetişkinlerle de ilgili olarak, nefsi lânetlemek-ten çok, ıslah etmeye (eğitmeye, terbiye etmeye) çalışmalıyız. Çocuklarımız üzerinde en çok titizleneceğimiz konu bu olmalıdır. Bu da güzel örnekler göstermeye ve uygulamaya dayalı bir konudur. Bu anlamda, "eğitim beşikten mezara kadardır" denir. Aslında eğitim, daha önce de belirttiğimiz gibi, ruhun evrensel işlevlerinden biridir: **Gelişmiş olan, daha az gelişmiş eğitimden sorumludur.** (*)

Çocuğun bu şekilde bir eğitim alması; yani terbiye edilmeye muhtaç olan ham yarınlının (egosunun, nefsinin)

İdrakimizi kılıflayan kabuklar, anlayış kapasitemizi daraltan ve bizi kısıtlı hareket özgürlüğümüzü kısıtlayan dünyasal tuzaklardır.

dünyaya bağlayıcı etkisinden kurtulması, benliklerini en aza indirmesi, vicdan sesini giderek daha çok duyar hâle gelmesi, evrensel **sevgi enerjisinin** kendisinde daha çok ortaya çıkmasını mümkün kılacaktır. Görüldüğü gibi, **eğitimle sevgi arasında da önemli ve doğal bir ilişki var.** Bu anlamda gerçek çağdaş eğitim, evrensel sevgi enerjisinin çocuğun içinde daha çok tezahürüne zemin hazırlayacaktır.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, ruh varlığının eğitici işlevinin uygulamaya dönük yanı daha çok maddesel ortamlarda (enkarne vaziyette) geçer. Bunun için maddeye enkarne olması söz konusudur. İnsan düzeyinde varlıkların dünya ortamında enkarne oldukları yer

aile ortamıdır. Unutmayalım ki; bir ortak alan olan ailenin kuruluşundaki en önemli evrensel unsurlardan biri sevgidir. Evrensel sevgi enerjisinin ortak alan kurma niteliğinin en belirgin şekilde görülen yerlerinden biri de ailedir. Bu birliğin dağılmasının başlıca nedeni de sevgisizliktir.

Ailenin kurucu üyeleri olan anne ve babanın bu şüura sahip oldukları ölçüde; hem kendilerinin

gelişimine, hem de çocukların eğitimine şüurlu olarak katılmaları söz konusu olabilir. Bunun tersi olduğu durumlarda çocukların (yazımızın başından beri vurgulamaya çalıştığımız anlamda) eğitimlerinin aksadığı, hatta çocukların ve gençlerin dejenere olduklarını görüyoruz. Yapay, çıkarıcı ve şüursuz olarak aile bireylerinden yayılan sevgi enerjisi, ailenin temel görevi olan "şüurlu çocuk eğitime işlevi"ni yerine getirmesini engellemektedir.

Görüldüğü gibi, bu anlamda sevgi ve sevmek, eğitime sevgiyi katmak; çocuğun egosunu okşamak, sadece yapay ve maddesel ihtiyaçlarını karşılamak değildir.

Bu anlamda "sevmek" çocuğun gerçek ihtiyacını görmek ve onları karşılarken kendisini tanımına yardım etmek demektir. Çocuğu her türlü hatasıyla kabullenip, onu yüreğine sığdırmak ve doğru yolu göstermektir. Gerçek eğitimciden de kastımız budur.

(*) *Daha genel anlamda ruh, maddenin gelişiminden sorumludur.*

Burada "eğitimci" demek; toplumda belli bir yeri olan, birkaç fakülte bitirmiş, bu işin eğitimini gören, hocalığını yapan kişileri kastetmiyoruz. Daha önce de açıklamaya çalıştığımız anlamda "eğitimci"den kastımız; kendisinin ve çevresindekilerin gelişimini hep pozitif yönde (ruhsal gelişim yönünde) destekleyen, varlık sevgisi yüklü bir insandır. **Eğitim, bir vericiliktir. Vermek fedakârlık, fedakârlık ise sevgiden başka bir şey değildir.** Sevgiyi, tecrübeyi, bilgiyi, haleti birisiyle paylaşmak, onun gelişim sürecinde, uyanması gayretinde yardımcı olmak eğitimidir. Eğitimin iyisi ve etkilisi de sevgi ile yapılanıdır. İyi bir eğitmen (öğretmen, konuşmacı, anne ve baba) herkesi ruh kardeşi bilir. İnsanlar arasında ayırım yapmadan; bildiğini sevgisiyle yoğunarak aktarmak, aktardıkça dolmak, onun yaşam tarzıdır. İyi bir eğitimde bilgi, âdeta sevgi hâlinde oluşmuş ve bu sevgiden de yeni yeni idraklenmelere yönelmiştir. Böyle bir eğitimcinin belirgin özellikleri de şunlardır:

***Esnek ve Uyumlu Olmak:** Karşısındakine hata yapma şansı tanımak. Başarı kadar başarısızlığın da gelişim açısından önemli olduğunu bilmek. (*)

***Hoşgörülülük Olmak:** Hatayı hoşgörüp, tekrar deneme şansı tanımak.

***Koruyucu ve Kollayıcı Olmak.**

***Anlayışlı, Dolayısıyla Verici Olmak.**

*** Duygulara Hâkim Ol-**

mak.

Yani, kısacası tüm bu niteliklerle bezenmiş olgun insan "İnsan-ı Kâmil" olmak. Demek ki, iyi bir eğitimcinin hedefi; çocuğun ihtiyacını objektif olarak belirlemek ve onu bu doğrultuda yönlendirmektir. Bu bakımdan her **öğretim, eğitim değildir.** İyi bir eğitimci, öğretimi de eğitim amacıyla kullanır.

Bunun en doğal şekli **annenin iyi bir eğitimci olmaması ve çocuğun her istediğini yapması ve çocuğun da her istediğinin yapılmasının, annesinin ona olan sevgisinin bir kanıtı sanması, çocuğun dejenerasyona sürüklenmesine neden olur.** Annenin görevi; sadelik içinde, çocuğun gerçek gelişim ihtiyaçlarını keşfedip onları karşılamak, büyük ölçüde hareketleriyle ve tüm yaşayışıyla ona örnek olup, sözle de (yani bilgilendirerek de) takviye etmektir. Yoksa çocuğun egosal ihtiyaçlarını devamlı olarak karşılamak değildir. Çünkü eğitilmemiş çocuk, eğitilmemiş ego demektir. Eğitilmemiş ego da, bugünkü yaygın eğitim anlayışının topluma hâkim olması demektir.

ocuklara, maddesel refahı sağlayacak olanakların kazanılmasının tek amaç olduğunun gösterilmesi, toplumda mutlaka beşerî ölçülere göre yüksek bir statüye sahip olunmasının gerekliliğinin empoze edilmesi onlara

gösterilebilecek en doğru yol değildir. Beşerî saygınlığın, erdem ve güzel ahlâkın üzerinde tutulmasının empoze edilmesi doğru değildir. Bu anlayışla, sözüm ona eğitilen çocukların; bencilce arzular içinde davranış bozuklukları göstermesi, uyumsuzluktan uyumsuzluğa giderek, dejenerasyon alanları içinde doyumsuz bir insan olarak yaşamaları gayet doğaldır.

Ailede eğitim söz konusu olduğunda ilk akla gelen anne ve anne sevgisidir. Bu sevginin öteki sevgilerden ayrıcalığı, onun kökeninin doğmadan önceki hayatımıza kadar uzanmasındadır. Doğmadan önce varlık, yaşam plânına göre, annesi olacak (annelik rolünü üstlenecek) varlıkla iletişime girer. Bu şekilde daha spatyomda iki varlık arasında kurulan ortak alan anne sevgisinin tohumlarının ekildiği yerdir.

İşte bu şekilde, **tohumları spatyomda atılan sevgiye dayalı** bu iletişim, annenin çocuğa vereceği eğitim için gerekli ortak alanı sağlamış olur. Bu ortak alan içinde anne rolünde görülen varlığın çocuğa karşı uygulayacağı eğitimin şekli ve kalitesi; her iki varlığın yaşam plânlarına, ruhsal gelişim ihtiyaçlarına, annenin varlık anlayışına ve kendini tanımadaki derinliğine bağlıdır.

Bu şekilde temelleri doğmadan önceki yaşamımıza kadar uzanan sevgiyi gerektiği gibi kullanamayışımızın nedeni, büyük ölçüde kendini tanınamakla (aile durumunda ise annenin kendini tanınamasıyla

(*) Hatta, başarısızlıklar daha da önemlidir. Çünkü insanı daha çok gayrete ve gelişmeye zorlar. Başarı bir kez elde edildi mi, atalete itebilir...

Çok sertleşmiş kabuklarımızın atılması da çok ıstıraplı olacağından çocuklarımıza şimdiden kabuklarını tanıyıp onları kırmanın, inceltmenin yollarını öğretmeliyiz.

la) yakından ilgilidir. Çünkü kendini tanıma süreci içinde, kişi dirençlerinden ve kabuklarından kurtulabildiği ölçüde sevgi enerjisini kendinde tezahür ettirebilir. Eğitim söz konusu olduğunda da, anne olarak çocuğun gelişimine o derecede önemli katkısı olur.

Anne kendini tanıyabildiği ölçüde çocuğunu da gerçek benliğiyle algılar. Yani çocuğuna (bebekliğinde bile) ruh varlığı gözünü yaklaşıyor. Gerçekten, yeni enkarne olmuş varlık (bebek) annesinden çok daha fazla oranda Yukarı'ya, Ruhsal Plânına, kendi özüne bağlıdır. Kendinden ve varlık bilgisinden habersiz olan bir anne tarafından yetiştirilen bir çocuğun kendi özünü tanıyan bağlantısı (bu yanlış eğitimden dolayı) gitgide unutulur.

Bu bakımdan, çocuğu çocuk olarak ele almayıp da,

(* Bu "tohum" İncil'de "hardal tanesi" olarak simgelenmiştir. Hardal tanesi tohumların en küçüğüdür ama verimli bir toprağa düştüğünde dev bir ağaç olur.

alemizin ortak alanında kendisine bir mekân edinmiş bir ruh varlığı olarak ona yaklaşırsak, onun öz-kendisiyle olan farkındalığını canlı tutmuş oluruz. Çünkü çocuk; enkarnasyon hedefini gerçekleştirmek üzere enkarne olmuş ve olgunlaşmış ruh varlığının tüm niteliklerini taşıyan bir tohum gibidir. (*)

Yeni çağa yaradır bir eğitimi tarzının nasıl olması gerektiğini düşünürken, hep bükükleri sanki tamamen kendilerini eğitmiş insanlarmış gibi ele aldık. Halbuki biz yetişkinler de ne kusurlar içindeyiz, biliyoruz. Bunların bir kısmını çocuklarımızdan bile gizlemeye çalışıyoruz. Dileğimiz, çocuklarımızın bizlerin hep pozitif yanlarımızı be-

nimsemeleri, bizden iyi, bizden olgun insanlar olarak, çocuklarını daha iyi eğitmeleri.

Bakınız, Franz ALT (Türkiye geçtiğimiz yıl Ruh ve Madde Yayınları'yla kazandırılan) "SEVGİ TANRISININ ELÇİSİ İSA" adlı eserinde, anne babalara hitaben ne güzel söylemiş: "Anne babaların kendilerini eleştirmekle başlayacakları bir eğitimden daha doğru bir eğitim olamaz. Bizler, hepimiz her zaman öğrenci olarak kalacağız."

Öte yandan HALİL CİBRAN, çocuklara karşı yetişkinlerin takınması gereken tavrı bakın nasıl şiirsel bir dille ifade etmiş:

ÇOCUKLARINIZ SİZLERİN DEĞİLDİR.

ONLAR BİZZAT YAŞAMIN ÇAĞRISININ KIZLARI VE OĞULLARIDIR.

ELİNİZDEN GEÇERLER, SİZDEN GELMEZLER.

EĞER SİZLERLE BİRLİKTEYSELER, BU SİZİNDİR ANLAMINA GELMEZ.

ONLARA SEVGİNİZİ VERİN, FİKİRLERİNİZİ DEĞİL.

ÇÜNKİ ONLARIN KENDİ FİKİRLERİ VAR.

BEDENLERİNİ BARINDIRIN, RUHLARINI DEĞİL.

ÇÜNKİ RUHLARI, BİZE VE HAYALLERİMİZE YASAKLANAN YARINLARDADIR.

SİZLER ONLARA BENZEMEYE ÇALIŞIN,

ONLARI KENDİNİZE BENZETMEYE DEĞİL. ■

ÖLÜM, HAYATİ ÖNEM TAŞIR

Yazan: Elizabeth KÜBLER-ROSS
İnceleyen: Brenda MARSHALL

FİBETİN *Ölümler Kitabı*'nda, Sogyal Rinpoche şöyle yazar: "Ölümün inkâr edilmesinin mahvedici etkilerinin bireyin de ötesine geçtiğinin farkına vardım: Bu inkâr, bütün gezegeni etkiliyor!" Muhtemelen bunu Dr. Elizabeth Kübler-Ross'tan daha iyi açıklayacak başka hiç kimse yoktur. Yine de Chicago Üniversitesi'nde ölüm ve ölmek üzerine çalışmalarına başladığında insanların kendisine hakaret ettiğini, tükürdüklerini ve halkın arasında utandırdıklarını söylüyor çünkü o, ölmekte olan hastalarla çalışmayı deneyen bir doktordur. Çalışmaları saygı ile karşılanmaya ve tıpla ilgili meslekler dahil dünya çapında kabul görmeye başladığı şimdi bile, bu düşmanlık tamamen şok edici bir biçimde yeniden patlamıştır. Geçen sonbahar, hayatı boyunca yaptığı çalışmalardan dolayı kendisine verilen bir ödülü kabul etmek için bir törene gittiği sırada, evi bir kundakçı tarafından yakılmıştır. Virginia Mountains'deki evine döndüğünde her şeyin kül hâline geldiğini görmüştür.

Çalışmasına başlaması, Maidenek toplama kampından kurtulan birisiyle yaptığı bir konuşmadan ortaya çıkar ve Kübler-Ross, potansiyel olarak hepimizin içinde bir Hitler olduğuna inanmaya başlar. Bu his oradadır, binlerce çocuğun son gecelerini geçirdiği o terk edilmiş toplama kamplarının dehşetindedir ve çocukların sembolik diline ilk kez dikkat etmiştir: *sembollerin evrensel diline*. Ölmekte olan hastalarla ve özellikle çocuklarla çalıştığı ilerleyen yıllar içinde, hastalarının çizmiş olduğu kelebeklerin, o terk edilmiş toplama kamplarının duvarlarına en sık çizilmiş olan figür olduğunun farkına varmıştır. Yavaş yavaş, ilerleyen yıllar içinde çocukların iletişim kurdukları sembolik dili ve eğer öleceklerse buna ait içsel bilgilerini aktarıklarını anlamaya başlamıştır.

Yine de bu kitap, hayat hakkındadır. Ölmek ve ölüm hayatın bir parçasıdır ve bu geçiş nasıl yaklaştığımız, kendi esenliğimiz, doğru an geldiğinde hayatı bırakabilme yeteneğimiz ve ar-

kada bıraktıklarımız için hayatî önem taşımaktadır. Dr. Kübler-Ross'un kendi mistik deneyimlerinden bazıları olağanüstüdür. Hepsisi de kendiliğinden meydana gelmiştir ve hepsi de amaçlıdır.

Bu kitabı oluşturan dersleri, makaleleri; öğretisini en etkili biçimde aktaracak bir kendiliğindenliğe ve doğrudanlığa sahiptir. Zorlu disiplinlerden geçmiş bir doktor ve psikiyatrist olarak Kübler-Ross, çalışmasının ilham verdiği felsefeye dokunurken veya gerçek klinik deneyimlerden çıkartılan bilgileri paylaşırken, ayağı yere basan, güçlü bir iknayı da beraberinde taşıyan bir stil sergiler. Uzmanlaşmış bilgisi ve sıradışı biçimde değerli bilgileri; hayatı boyunca beraber çalıştığı binlerce hastayı gözlemlemesinden kaynaklanmaktadır. Hastaları, onun öğretmenleri olmuştur ve söylediği her şeyin, gerçek vaka anlatılarında izah edildiğini söyler.

Hiç kimse, onun bizlere ölenlere ve zamanımız geldiğinde kendimize yardımcı olmakla ilgili rehberliğini görmezlikten gelemez ama kitabın ilk altmış dört sayfasının herkes tarafından okunması gerekir. Bu ilk derslerde Kübler-Ross, kendilerinininki veya bir ebeveyn veya küçük kardeşin ölümüyle yüz yüze gelen çocuklara nasıl yardım edileceğini anlatmaktadır. Böyle durumlarda kendi idare edilemez duygularımızla başa çıkmaya çabalarken ve ek olarak çocuklarımızın çığ duygularını karşılamaya da muktedir değilken, kendimizi savunur ve onları "korumayı" amaçlayarak onlara bu bunalımda yardımcı olmadaki yetersizliğimizi saklamaya çalışırız. Ne kadar iyi niyetli olsa da, bu en kötü yaklaşımdır ve uzun vadeli negatif yan etkilere sahiptir. Eğer çocukların ölümün aileyi ziyarete geldiği bir durumda ortada dolaşmalarına, küçük sorumluluklar almalarına, konuşmalarına ve yas tutmayı paylaşmalarına izin verildiğinde ölümü çok daha doğal ve sağlıklı bir biçimde kabul edeceklerdir. Bu, aile içinde bir yakınını kaybetmiş bir kişi için imkânsız gibi görünebilir ama Kübler-Ross'un örnekleri, bu konudaki rolümüzü net bir şekilde ortaya koymakta ve bu anlayışa göre hareket geçmemiz için bize cesaret vermektedir. ■

LIGHT DERGİSİ, Cilt 115 no.3 Kış 1995
sayısından çeviren: **Yasemin TOKATLI**

ÖLÜM

DEĞİMLER OLGU

FÜM kalbimle ifade ediyorum: Ölmüş olan sevdiklerinizin arkasından azap çekmeyin! Tamamen yok olma gibi bir ölüm yoktur. İnsanın niteliği ruhtur, ki ruh görünmez, ebedî ve yok edilemez. O, sevgi ile bir enerji kıvılcımı olarak yaratılmıştır; erişilemeyen var edici, kozmik ruhlar üstünün (Tanrı) direkt kıvılcımıdır.

Bu yüzdendir ki partiküler bir kıvılcım (ruh) görünen, fiziksel vücutta tam bir devrini sağladıktan sonra, sizin beden dediğiniz, hapisane gibi olan paketini bırakır ve ölüm olayının içine girer. Bu sadece, hayat gücünün vücuttan çekildiğini gösterir, ve vücut daha sonra bozularak meydana geldiği elementlere ayrışır. Fakat bunun yanında ruh astral ve kozal beden olarak kendi varlığını sürdürür. Ruh astral olarak vücut aracı ile kendini ne kadar geliştirdiyse o düzeyde yaşamaya devam eder. Fakat bu süptil formu ile tüm kâinatı keşfetmeye, gizemleri öğrenmeye serbesttir. Daha yüksek seviyeli ortamlarda yaşayabilir veya ihtiyacı varsa bazı arzulara erişmek için dünyaya yeni bir bedenle enkarne olarak bu ihtiyacını giderir.

Kimse vücudunu bırakıp ayrılmaktan korkmasın. Bu demek değildir ki vücudumuzdan hemen ayrılmak isteyesiniz. Yalnızca gelişimin bir parçası olan ayrılık zamanı yaklaştığında bu olaydan korkmamalısınız. Aynı şekilde sevdiğinizin ayrılışından acı çekmemelisiniz! Gerçekte onlar üzüntüden, acıdan, kırık kemiklerden kurtulduklarında sizin için üzgündürler. Artık onlar kalıcı rahatlık, heyecan ve kozmik gelişimin içinde bulunuyorlar. Onlar her şeyin tam olarak farkındadır, ayrıca tam ve doğru olarak şuurlidir. Onlar kanatlar üzerinde mekânsızlığa ve zaman-sızlığa doğru süzülürler.

Size sevdiğinizin bu can sıkıcı dünyadan ayrılmalarından dolayı üzülmemenizi söylüyorum! Onların yeni bulunduğu rahatlığı onlarla paylaşarak ve sakin zamanlarınızda sevgi düşünceleri yayınlayın. Onların karışık kıyıda sakin hayatlarını hissederseniz, gerçek dünyanın diyarları

rında sade görüntülerle ödüllendirilirsiniz. Evet, evet kutsanmış çocuklar, size daha kaç kere fiziksel hayat bir rüyadır diyeceğim. Gerçek ve hayat yalnızca ışığın diyarlarındadır; ruhun cehennem gibi deneyim kazanıp vücut kabından ayrıldıktan sonra yaşadığı fakat sizin diyarınızda olmadığı bir gerçektir.

Sizler geride kalanların astral formlarısınız. Şimdi onlar tüm özgürlükleriyle, et ve kemiğin tüm hantallıklarından kurtulmuş bir şekilde kâinatın istedikleri yerinde bulunabilirler. Artık onlar maddî bir dünyaya bağlı değiller. Eğer siz samimî olarak astral dünyayı görmek istiyorsanız, görebileceğiniz bazı vizyonlar olacaktır. Bu bedensiz insanlar bir enerjinin kıvılcımları gibi meydana gelirler. Vücutta ihtiyaçları olmadığı için mekânsızdırlar fakat tıpkı sizin dünyada hatırladığınız gibi, şuurlu bir şekilde fonksiyonlarını başarı ile sürdürürler. Bu sefer bu şuuruluk hâli, eskiye nazaran daha sert bir uygulama ile sizin dünyanıza göre daha çabuk bir yol alacak şekilde öğrenir ve uygulamasını yapar. Onlar "mucizeler üstü mucizeleri" keşfederler. Onların zamanı yardım ve öğrenmekle geçer. İlerledikçe hızlıca başka kürelere geçerler, ki buraları da başka deneyimler elde etmek içindir. Eğer gerekli olursa bu mükemmel hayatlarını keserler ve kendilerini test etmek istedikleri yöne, o gezegene doğru doğarlar veya fiziksel bağlantıları olan kişilere öğretmenlik yaparlar.

Dünya çocukları, bu mesajdaki tüm gerçekleri görün! Kendi astraliniz, içinde bulunduğunuz fiziksel dünyanın öbür tarafını görene kadar gelişecek. Akşam yattığınızda ufak bir ölümü tatbik etmiş olursunuz. Bazen uyanırsınız ve yapmış olduğunuz astral gezileri hatırlarsınız. Böylece sizler beden dışı bir hayatın ufak pırıltılarını hatırlamış olursunuz. Bu gece görüntüleri yardımsever kozmik akrabalar tarafından veriliyor. Böylece ölümden korkmayacaksınız ve aynı zamanda çok sevdiğiniz varlıklar size özgürlüğün sevincini verecektir. ■

KAYNAK: New Age Teachings, 10 Haziran '95
Çev.: Bilgehan MERAL

BAŞKALARINA NASIL YARDIM ETMELİYİZ?

İnsanın önce kendisinin, kendine yardım etmesi gerektiğini anlaması gerekir.

Leyla BİLİCİ

E

ERÇEKTEN bilgi, yerinde, zamanında, dozunda aktarılmalıdır. Eğer bir yardım olacaksa bilgi verilmelidir, aksi

hâlde enerji boşa gider. Bizlerin spirit kişiler olarak, içine düşmekten sakınmamız gereken çok önemli durumlardan biri de, yine kendi aldığımız bilgi ile heyecanlanıverip karşıdakine bunu hemen aktarmak istememizdir. Karşıdaki insan bunu kaldırır mı, kaldıramaz mı, yoksa bizim o anki bilgisiz ve heyecanlı davranışımız yüzünden realitesi mi sarsılır, teşevvüşe mi uğrar? Bunları çok iyi düşünmemiz gerekir. Ağzımızdan çıkan sözü kulağımızın duyması gerekir. Örneğin, tasavvuf ehli kişinin sözü ile özü bir çıkana kadar konuşmamasını tavsiye ederler.

Sadıklar Plânı 14.1.1965: "Burada siz, oldukça çeşitli müşahadeden hareket ederek insanların realitesini tespit etmek zorundasınız. Bu realitenin tespitini yapabilirsiniz (ki bu aynı zamanda bu realitenin şartlarını ve prensiplerini inzimam (*) eder) o zaman karşınızdaki insanların alış kabiliyetleri, tatbik ediş cevvallikleri (**) nispetinde bazı şeyleri söyleyebilir ve bazı şeylerin yapılmasını isteyebilirsiniz. Bütün mesele kendi

(*) *Inzimam: Katılmak, eklenmek, ulanmak*
(**) *Cevval: Davranışları çabuk ve kesin olan*

(Geçen Sayıdan Devam)

durumunuzu aydınlığa çıkartıp, onun karşısında bulunan sair durumların derecesini tespit edebilirsiniz. Bu derecenin tespiti onların şuur durumlarının tespiti demektir. Siz bu tespiti bir hayli yüksek derecede, yüzde itibarıyla tahakkuk ettirebilirsiniz. Doz kendiliğinden belirecektir, bizzatı belirecektir."

Sadıklar Plânı 10.5.1964: "Hiç kimsenin hamulesini kendiliğinden artıramaz, çoğaltamazsınız. Bütün yapabileceğiniz, o mayayı onlara vermek, bir bakıma katalizör olmak demektir. Fakat öyle bir katalizör ki başka hiçbir şeyle ikame edilemez. İşte bu doz, sizin bu hayatınızın en büyük meyvesi olacaktır. Bu da ancak Tanrı korkusu ile olur. Bunu anlayınız. Verirken neyi verdiğinizi, niçin verdiğinizi, kime ne miktarda vereceğinizi ve verişinizden sonraki hadiselerin seyrini ne miktar takip edeceğinizi de külliyen kavramanız lâzım. Şu söylenenler, bir fert için tarif edilirse, o fert fonksiyoner ferttir. Ve bunları % 51 yerine getiren fert, vazifeli ferttir. Vazife budur. Kâinat iki bölümdür; alanlar ve verenler. Bir de bunların arasında vasıtalık yapanlar. Teslis budur. Sade olun. Objektivitenizin sınırlarını ve hudutlarını iyi tayin edin. Bu dozu tayin etmekte size miyar (***) olacaktır. Subjektivitenizin derinliğini ve kesafetini (****) iyi tayin edin. Bu sizin hislerinize gem vurmanıza miyar olacaktır. Aklınızı ve muhakemenizi dürüst kullanın; içinizin ve dışın-

(***) *Miyar: Ölçüt, ölçü*
(****) *Kesafet: Yoğunluk*

zın arasındaki bağı o kuracaktır.

Kur'an okuyorsunuz. Görmediniz mi doz nasıl verildi? Görmediniz mi nasıl alındı? Hiç geriletmedi, daima, her zaman her yerde inkişafa medar (*) oldu."

Sadıklar Plânı 114.1965: "Bilginin sınırı ve menendi yoktur. İrfanını sonu bulunmaz bir kement yapıp, insanın kendini aşması gerekir. İpi yardım addetmelidir. Yardımda ölmeli, vazifede doğmalıdır. Bu tanım iki realiteyi ifade eder.

- 1) Birincisinde vicdan ve sevgi hâkimdir.
- 2) İkincisinde bilgi ve kıyas hâkimdir.

Vicdan ve sevgide ölmek, bunları hazmetmek, bunları geçmek, yardımı varlığın ihtiyacına çevirmek, ihtiyacın şeklini dozunu bilmek daha kuvvetli idrak nüvelerine sahip olmak, bilgi edinmek ve büyük bir kıyasa sahip olmak. Macera bu.

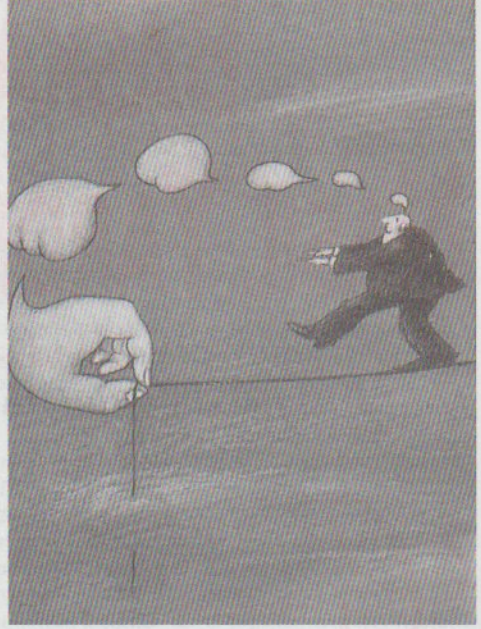
Bu kıyas bilinen mânâsı ile bir kıyas değildir. Bu kıyas el ve ayak sahiplerinin hakikî vasıtasıdır. Hak ile indirildi ayetinin, bu parçası, her şey büyük bir kıyas ile meydana getirildi demektir. Bu kıyas terazisi, ruhun bizzat kendisidir. Bu kıyas terazisi, bağlı olduğu tesir konisinin en üst mertebesidir. Bu kıyas terazisi mekanizmadır. Burada sadece bilgi tartılır, bilgi verilir, bilgi alınır."

Sadıklar Plânı 22.7.1962: "Yardım tatbikatlarında, ahenk, sevgi, usûl, bilgi içinde yürütmek azminde olmanız iyi. Yalnız, o dört kelimenin derinliğine inerek düşüneceksiniz. Sizin için üslûp demek metot demektir. Bu bütün yaşayışınızın her türlü hâllerinde cari olabilecek bir prensiptir. Belki en tepedeki hâli kolay kolay bulamayacaksınız. Fakat cehdedin, bulmanız için her türlü yardımı yapacağız. Unutmayın bütün hayatınızı tanzim edecek bir metot veya prensiptir bu üslûl."

Sadıklar Plânı, 9.4.1965'teki celsede insanın şahsiyetinin oluşmasının yolunun yine önce kendisine, sonra da başkalarına yardım etmekten geçtiğini göstermektedir.

Plân derki: "Şahsiyetin tebellür etmesi demek, varlığın tesirleri alması ve vermesi demektir. Varlık, tâbi olduğu tesir konisinin bir ferdi olarak üç türlü çalışır. Birinci çalışma otomatik çalışıştır. Âdeta bir paratoner gibi kendi konisinin özelliklerini muhtevî tesirleri çeker ve kendinden di-

(*) Medar: Dayanak, yardımcı

şarıya bilgisine malik olmadan verir.

İkincisi, aldığı tesirleri kendi şuur bütünlüğü içerisinde tefsire, takdire uğratar. Ve bundan sonra dışarıya verir.

Ü

çüncüsü, bizzat kendisinin meydana getirdiği orijinal tesirdir. İşte, varlıktaki asıl şahsiyetin meydana gelişi, orijinal tesirlerin diğerlerine nazaran bir fazlalık göstermesi ile kaimdir. Bir eliniz yerde, bir eliniz gökte dedi-

ğimiz zaman, bu tam bir şahsiyetin teşekkül etmesi için lüzümlü olan ilk iki şartın tam tatbikatını ifade eder. Ancak bundan sonradır ki, üçüncü hâl, yani size has tesirlerin ihracı başlayacaktır. İşte burada, şuurlu ve bilgili tatbikat dediğiniz devre gözükür. Mademki şahsiyet sahibi olmak her varlığın mukadderidir ve biz de bunu sizlerden istemişsek, siz buna yaklaşıyorsunuz demektir. İşte bu şekilde varlık kendi konisinin cidarlarından merkezine ve yukarısına doğru yükselmeye başlar. Bu yükseliş onun hayatında aynı şekilde teza-

hür eder. Tatbikatın şekli değişir. İntiba kabiliyeti değişir. İmajinasyonundaki yaratıcılık özelliği de değişir. Nihayet karşısına çıkarılan hadiselerin kalitesi değişir."

Sadıklar Plânı 29.3.1964'te, insanların insanlığa yapılan yardımları ve verilen bilgileri anlamasıyla ilgili olarak şöyle denmektedir: "İnsanlığa yapılan yardım, verilen bilgi, varlığın kendi şuurunu deşifre etmesinden başka bir şey değildir. Onun kendi realitesinde tezahür şekli, ancak sizin birtakım isimlendirmelerinizle mümkün olur. Dışarıdan yapılan her türlü hareket, her türlü müessiriyet, ancak varlığın kendi şuur sahasındaki ameliyesinin istikametini, süratini ve vüs'atini (*) tayin eder hepsi bu kadar."

Sadıklar Plânı 2.3.1968: "Bedeni ihtizaz kabiliyetiniz, sizin muhtelif gezegenlerde yaşayabilmeniz, büyük bir bedenî hazırlığa bağlıdır; bu da alt yapı ve fonksiyon olarak maddî ihtizazınızın nevini meydana getirir. Atmosferlerin ve arzi teşkil eden maddî unsurların nevî ile orada enkarne olan insanın vücut ihtizazı ve hücre yapısı ve buna bağlı olarak bütün bedensel fonksiyonları paralellik gösterir... Sonra siz, muhakkak kendi görüş açınızın ve muhakemenizin emrettiği şartları istersiniz. Halbuki kâinat, sizlerin daha tesirini bile almadığınız namütenai (**), imkânlarla doludur. Bu imkânlar tekâmül basamaklarının verdiği liyakatle insana râm (***) olur."

Sadıklar Plânı 28.1.1972: "Şimdi, sizler bir devrenin çocukları olarak, bu devrenin tedrisatını görmektesiniz. Bu tedrisat yani öğrenim, sizi iki bakımdan geliştirmektedir.

1) Genetik bir ayıklanmaya doğru gitmekle olan bir beşeriyet.

2) Yeni bir realitenin idrak ve şuurunu sezdirmeye çalışmaktır.

Yeni bir realitenin idrak ve şuurunu sezme, büyük bir öğrenim işidir. İşte Dünya Okulu, Güneş sistemi içerisinde, diğer sistemlere bağlı olmak kaydıyla, böyle bir yetiştirici önderliği yüklenmiştir.

Sizler, özellikle spiritik realitenin bir hayli ilerisinde ve hatta zaman zaman, kâinat realitesine doğru, birtakım aksi sedalar hâlinde de olsa uzanmalar gösteren sizler, birçok bakımlardan

da şanslısınız. Bu şans bu talih, genellikle kontrolümüze göre, bu hayatınızın cehdinden doğmuştur.

Geniş mânâsıyla kâinat realitesi demek evrensel bir bilgi ve ona ait anlayışın, kavrayışın, zenginliğin, hatta gücünün, toleransın ve merhametin suuruna sahip olmak demektir. Hiçbir şeyden yana olmayıp her şeyden yana olmaktadır. Şüphesiz bu, fevkalâde nefis denebilecek bir varlık akıbetidir. Ama bu akıbeta varmak için, daha pek çok vasıfları kazanmak gerekir. Sözle değil, fiil ile tekâmül edilir."

Sadıklar Plânı'nın bütün bu sözlerinden anladığımızı özet olarak kendini bilmenin ne kadar önemli olduğunu. Varlığın önce kendisinin kendisine yardım etmesi gerektiğini anlaması şarttır. Kendine yardım etmeye başlayan, kendini bilme çabası içine giren varlık zaten yavaş yavaş doğruyu görebileceği için, yavaş yavaş uyuduğunu anlayıp uyanmaya, şuur genişliğine sahip olmaya başlayacağı için, başkalarına da yardım edebilecektir. Önüne çıkan olaylarda o andaki benliğinden sıyrılıp, tesirlerden etkilenmeyen; gerçek beni ile, peşin hükümleri olmadan, eşkoşmadan, menfi imajinasyona girmeden, menfi duygularının tezahürünü önleyerek, uyanık bir dikkat, nefissiz bir sabır, nefissiz akıl ile olayları gözleyerek doğruyu, yani gerekeni yapmaya çalışacak, böylece de gerçek ruh hâllerinin yaşanmasına adım atmış olacaktır. Sadıklar Plânı'nda kâinat realitesinin, hiçbir şeyden yana olmayıp, her şeyden yana olmak olduğunu gördük. Kendini bilme çabası içinde, Yükarı'nın da yardımıyla, anı doğru yaşayarak buna ulaşmak kolay değil, ama çaba ve cehidi de elden bırakmazsak herhalde ulaşılmayacak da bir şey değil. Başka da seçecek bir yol yok zaten. Dönüp dolaşıp ulaşacağımız yine bu hâlleri yaşamak. Onun için bir an önce yola girme, yolu kaybetmeden, yolun oyuncağı olmadan, korkmadan, sabırla ilerlemek gerekir. ■

(*) Vüs'at: Genişlik

(**) Namütenai: Sonsuz, ucu bucağı olmayan

(***) Râm: Boyun eğen, kendini başkasının buyruğuna barıkan

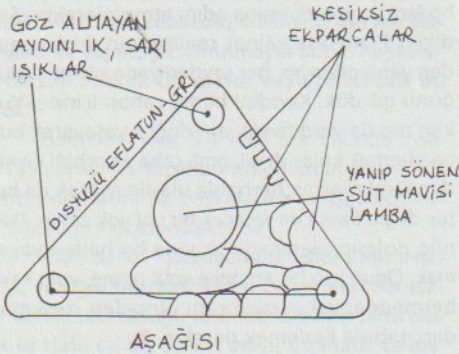
ÜÇGEN UFO'LAR

Hâlâ tartışılan bir konu, ancak bununla ilgili bazı noktalar henüz çözümlenmemiş durumda!

**Koblenz, 21 Şubat 1990,
Saat 21:07...**

İİÇE VE dönüyordum. Arabada yanımda oturan annem aniden üzerimize doğru gelen iki ışık gördü. Işıklar yukarıdan çarpazlamasına üzerimize doğru geliyor ve gittikçe büyüyorlardı. Işıklar bize çarpacakmış hissine kapıldığımdan arabayla bir park yerine girdim. Yaklaşmaları sırasında ışıklar gittikçe yavaşladı ve yaklaşık ev yüksekliğine geldiklerinde durdular.

Arabayı durdurdum ve objeyi aşağıdan görebilmemiz için pencereyi açtım. Dört tane ışık gördük, üçü aynı renkte ve büyüklükteydi. Ortadaki daha büyüktü ve rengi sürekli değişiyordu. Ancak asıl rengi süt mavisiydi. Değişen renkler diskoteklerde kullanılan aynalı kürele benziyordu. Objenin belirgin ve keskin hatları vardı ve yaklaşık 2-3 dakika üzerimizde durdu, sonra birdenbire kayboldu."

Bu olay, 1990'da objelerin görüldüğü yerde yapılan bir GEP araştırmasında analiz edildi ve görgü tanıklarının dinlenmesinden sonra JUFOF, 4-1990'da meslektaşların tartış-

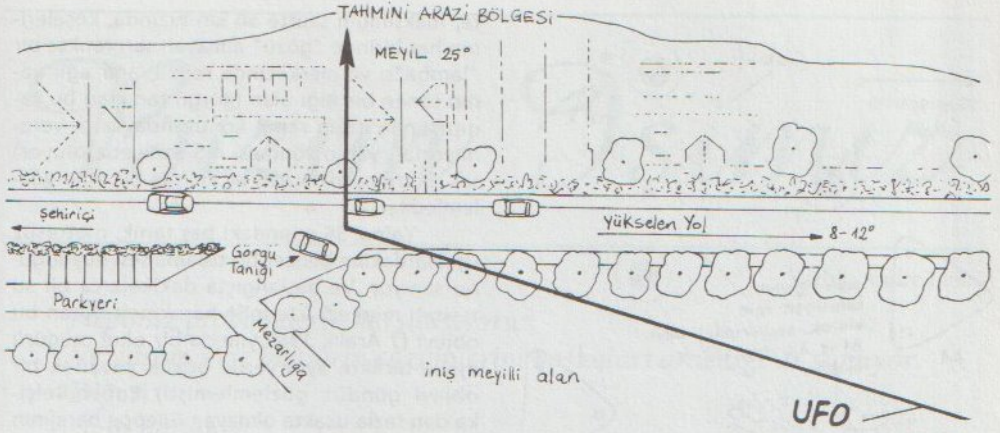
masına sunuldu. Bu tartışma bugüne kadar kesin verilerin bulunamamasından dolayı olayın problematik-UFO olarak tanımlanmasıyla sona erdi. Birkaç yıl geçtikten sonra görgü tanığı yeniden aynı konuyla karşı karşıya getirildi. Bugün bile o zamanki ifadelerinde ısrar ediyor.

O zamanki olayın gelişimini belirginleştirmek için tekrarlıyoruz; olay şöyle gerçekleşti:

Obje aracın üzerine doğru geldiğinde (bunu önce annesi fark etti) gözlemci, objenin onlara çarpacakmış hissine kapıldığından dolayı, aracıyla bir park yerine girdi (çizime bakınız). Sürücü arabayı park yerine doğru yönelttiğinde objenin hızını kestiğini ve arabaya çarpazlama olarak yöneldiğini fark etti (çizime bakınız).

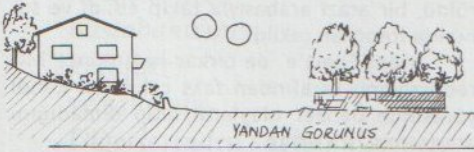
Park yerinde motoru durdurdu, radyo kapalıydı, pencereyi indirip yukarıya baktığında (yaklaşık 25 m) objenin üzerlerinde havada asılı durduğunu gördü. Objeden korktuklarından dolayı arabadan hiç biri inmedi. Görgü tanığı üçgen biçimindeki objenin dış kenarlarında gözü almayan sarı renkte, ama çok aydınlık üç ışık seçebildi. Işıklar objenin alt kısmını aydınlattığından, objenin çevresi kesin ve belirgin bir şekilde seçilebiliyordu. Ayrıca GEP soru kağıdına ışıklar hakkında süt mavisi renginde olan ortadaki ışığın "kendi içinde hareket ederek" değiştiği yazılmıştı. Bu da tam olarak açıklanamayan bir nokta.

Aracın üzerinde uçan ve (Michel Farbführer'e göre) eflatun-gri renginde olan, üç ailelik bir evin büyüklüğüne eşit büyüklükteki objeden herhangi bir ses gelmiyordu. 2-3 dakika sonra geldiği istikametten 45 derecelik bir sapma yaparak gözlemcilerden uzaklaştı. İstikametini değiştirdiğinde gözlemci belirgin bir hava akımı hissetti. Objeye, evlerin üzerinden hızlanarak kaybolduğunda, gözlemciler tekrar

evlerine doğru yol almaya başladılar.

Eve vardıklarında kadın gece vardiyasındaki olan kocasına olanları bildirdi. Başta bu hikâyeye inanmak istemeyen adam karısının

Çaprazlama uçuş

ısrarlı baskıları üzerine yerel polisi aradı. Onlar da belirtilen bölgeye bir devriye arabası göndermeye söz verdiler. O zamanki sonuçlandırma araştırmalarıyla daha önce de belirtildiği gibi, tam bir obje tespiti yapılamamıştı. Bu olayda olumsuz olarak anılmaya değer olan polis müdürlüğünün inkâr eden cevabıydı.

Variş tarihi: 27 Haziran 1990

Bay Walter L.Kelch(GEP)

Rheinland Pfalz

Polis Müdürlüğü Koblenz

Tarih:26.06.1990

Sayın Bay Kelch;

Bağlantılı bulunduğumuz idare ve durum merkezinde yapılan araştırma sonucunda makamımıza bu konuda herhangi bir başvurunun yapılmadığı tespit edilmiştir. Dolayısıyla bir devriye arabası da gönderilmemiştir.

Saygılarımla

Polis Komiserinin emriyle

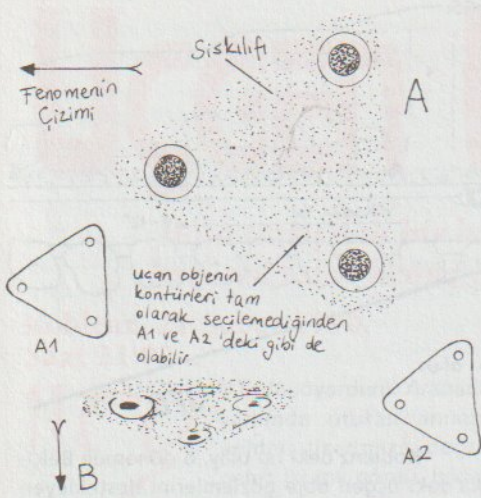
Koblenz'deki bu olay, o dönemde Belçika'daki üçgen obje gözlemlerini destekleyen bir gözlem sayılıyordu. Ancak birkaç sınıflandırma önerisinin ortaya atılmasından sonra (hafif uçakları casusluk uçakları ve başka hava araçları) Alman UFO araştırma grupları arasında küçük çapta bir anlaşmazlık doğdu, fakat bu durum zamanla tekrar ortadan kalktı.

Ancak şimdi daha başka olaylar da bildirildi. Ve biz bu gözlemler arasında belli bazı paralellikler olduğunu düşünüyoruz. Bunlar hakkında ve de UFO konusunda uzman meslektaşlar kafa yormalı ve kendilerine gelen başka UFO gözlem verilerini araştırmalıdır.

HAMBURG, 2 Şubat 1990, Saat 01:15...

Amatör bir astronom olan Wolfgang G. gece uyuyamadığından dolayı mutfağa gidip pencereden baktı.

Birdenbire evin üzerinden güneye doğru hızla üçgen şeklinde bir gölge geçti. Görgü tanığı yaklaşık 7 saniye boyunca oldukça esaslı bir şekilde üçgen bir UFO gözlemleyebildi ve sonra detaylarıyla tarif ederek objenin resmini çizdi. Bu olay Belçika'da Kasım 1989'dan beri meydana gelen gözlem dalgasının Almanya'da henüz kayda değer ölçüde bilinmediği bir zamanda gerçekleşti. Bundan başka bu obje (Burada alçaktan ve sessiz olarak hızla uçan obje.) pembe renkli üç köşe ışığı (şekle bakınız) nedeniyle Belçika'da gözlenen diğer objelerden biraz ayrılıyor. Orada oldukça yavaş uçuyorlardı ve sönen bir orta ışığa sahiptiler.

Fakat bu olayın gerçekleştiği gece Belçika'da bir başka gözlem daha oldu. Ama bu ancak iki hafta sonra duyuldu. Elimizdeki bu olayı inceleyen Gerhard Cerven, bu olaya çok yüksek bir resmiyet kazandırılması gerektiği görüşünde. Fakat bu konuda başka görgü tanığı ifadelerinin olmamasından dolayı üzüntü duyuyor.

Özellikle bu objede (hemen hemen aynı zamanda) gözlenen nitelikler neredeyse Koblenz'de görülen objeninkiler ile aynı, tabii ki renk tariflerini dikkate almazsak. Aachen ve Belçika'daki ilgili bölgelerde derinlemesine araştırmalar yapan Willi Schilling her defasında belli bazı objelerin hemen hemen özdeş olduğunu tespit etti.

ESCHWEILER, 29 Ekim 1993, Saat 18:00 ile 19:00 arası...

Başında adı geçmeyen ve Willi Schilling'in göndemiş olduğu bu olay da bize oldukça güncel göründü.

Bu olayla ilgili olarak Willi Schilling şunları yazmış:

Eschweiler'de (1989-1993) toplam en az 10 küre şeklindeki obje gözleminde sonra 29 Ekim 1993 cuma günü saat 18:00 ile 19:00 arasında Aachen'e bağlı bu kasabada 4 tane kısmen birbirinden bağımsız ve değişik gözlem noktalarında bulunan görgü tanığı Bohl-Berg-rath mahallelerinin ve kasaba merkezinin üzerinde hatları belirsiz, 100-150 metre yükseklik-

te, maksimum saatte 50 km hızında, köşelerinin her birinde "gözü" almayan sarı renkte bir "lamba"sı ve merkezinde renkli, ağır ağır yanıp sönen bir ışığı olan (görgü tanıkları bu yanıp sönen ışığın rengi konusunda karar veremiyorlar, yanıp sönmeye 4-5 saniyede oluyor) ses çıkarmayan, üçgen biçiminde bir obje gözlemlenildi.

Yalnız 36 yaşındaki baş tanık, motorsuz uçaklardakine benzer bir tıslama sesi duyduğunu sanıyor. Ve başlangıçta dakikalarca bir su tesisatı merkezi üzerinde hareketsiz duran bu objeyi (7 Aralık 1989 yılında bir okul müdürü eşyle birlikte aynı yerde büyük yuvarlak bir objeyi gündüz gözlemlenmişti) Eupen/Belçika'dan fazla uzakta olmayan Gileppe barajının üzerinde 29 Kasım 1989 tarihinde yapılan bir gözlemlerle karşılaştırıyor. Bu objenin büyüklüğü hakkında çapının en az 10 metre olduğu bilgisi alınıyor.

Araştırmalarıma göre son olarak buna benzer bir obje iki görgü tanığı tarafından 13 Haziran 1993'de Raeren/Belçika üzerinde görüldü, bir arazi arabasıyla takip edildi ve sonunda fotoğrafı çekildi.

Hans Ebert'e de birkaç hafta önce MG redaksiyonu tarafından faks çekilerek kendi yöresinde benzer olayların olup olmadığını araştırması rica edildi.

Faksa göre, şu sınırlar Aachen bölgesinde herhangi bir UFO gözlemi hakkında bilgi gelmedi. Paranormal forumunda da CompuServe konusunda bir sonuç alamadık. Şu anda elimizde Rosenheim/Kiefersfelden/Kufstein bölgelerinden 3 UFO gözlem haberi var, ancak bunlar daha araştırılıp değerlendirilmek zorunda. Bu olaylarda ilgi çekici olan nokta Rosenheim ve Kufstein'daki görgü tanıklarının gördükleri objelerin davranışları hakkında aynı bilgileri vermeleri ve aynı çizimleri yapmaları.

Hans Ebert Aachen olayını şöyle değerlendirdi:

"O dönemdeki tüm UFO gözlemlerinde ortak bir durum ilgi çekici. Yaklaşık 1989 yılından beri (Belçika'daki UFO gözlem dalgası) görgü tanıkları her defasında sadece üçgen biçimindeki UFO'lar tarif ediyorlar. Bundan başka göze çarpan bir durum da üçgen biçiminin Avrupa'da gittikçe daha sık ortaya çıkıyormuş gibi görünmesi. Bu durum belki büyük UFO araştırma merkezlerini bir de bu doğrultuda değerlendirmeler yapmaya yöneltilir." ■

(Magazin für Grenzwissenschaften 6-1993'ten
Çev: Gül ONER)

Bizim İşimiz

Varlık: Andre Luiz

Hepimiz problemlerle karşılaşyoruz.

Ve yaşam bize bunların çözümlerini başkaları aracılığı ile sunuyor.

Diğeri:

sizin halkınız;

müşteriniz;

okuyucunuz;

dinleyiciniz;

kılavuzunuz;

tarafmanız;

hastabakıcınız;

kefiliniz;

ve savcınız.

Diğerlerinden sağladıklarınız:

işimize yardım;

denemelerimize katkı;

gelişmeye davet;

deneyimlerden alınan ders;

kriz anında yardım;

hata yaparken uyarı;

hizmete tahrik;

vazifede işbirliği;

kendi tarafını tutmaya karşı yardım.

Yasa bize "Komşunu sev" dediğinde, başkalarına yardım etmemiz gerektiği uyarısını yapıyor. Gerçekte ise yardımı kendimize yapıyoruz. ■

Medyom: F.C.Xavier • İspanyolcadan Çeviren: İsmet Yalçın

Tanrı, Tanrılığını tebliğlerle değil, mahlukatına verdiği iz'an ile ifham etmiştir. Tanrı'nun büyüklüğünü izah eden kitap kâinattır. En büyük resul, insanın kâinatı kavrayan idrakidir. **KEMAL YOLCUSU**

SESSİZ PATLAMA

•Heinrich JAENECKE•

Nüfus patlaması insanlığın en büyük sorunlarından biri olarak karşımıza çıkmakta ve fakirliğe karşı girişilen savaşta kazanılan bütün başarıları hiçe indirmektedir.

180 YIL kadar önce o zamana kadar kimsenin tanımadığı bir İngiliz tarihçisi, kendisini bütün ömrü boyunca uğraştıracak bir çalışmaya başlamıştı. O kendisini "şimdiye kadar insanlığın saadete kavuşmasına engel olan nedenleri meydana çıkarmakla" görevlendirmişti. Uzun dış seyahatların sonunda yaptığı bütün incelemeleri kalın bir kitapta topladı.

Orada şöyle yazıyordu: "Sebeb, bütün canlıların kendileri için mevcut besin maddelerinin ölçüsünü çok aşacak şekilde çoğalmalarıdır. Bu bitkiler için olduğu kadar, insanlar için de geçerlidir ve insan ırkının bütün sefaleti -açlık, fakirlik, veba ve savaş- onun ölçsüz çoğalma içgüdüsünün bir sonucudur: Fiziksel ve moral belâlar, bizi, tabiatımıza uygun olmayan davranışlarımıza karşı uyararak için, Tanrı'nın kullandığı âletlerden başka bir şey değilmiş gibi görünüyor. Ölçsüz yer veya içersek, sağlığımızı kaybederiz; çok hızlı çoğalırsak o zaman da sefilcesine açlıktan ve bulaşıcı hastalıklardan ölürüz".

Bu satırları yazan adamın adı Thomas Robert Malthus'du. Zengin bir arazi sahibinin oğlu idi ve yüksek öğreniminden sonra ilk önce papaz ve sonra tarih ve ekonomi profesörü olmuştu. 1803'te yayımladığı "Nüfus Kanunu" derhal her tarafta en çok satılan ve okunan bir kitap oldu ve kendisi de bir an içinde zamanının en ünlü, fakat aynı zamanda en çok eleştirilen yazarı oldu.

Malthus 19. yüzyılın ileri zekâ-sına meydan okuyabilecek hiçbir şeyi denemeden bırakmamıştı. Kitabını yayımladıktan sonra Fransız Devriminin yankıları bütün Avrupa'yı sarmış, monarşiler Napolyon'un darbeleri karşısında titremeye başlamışlardı. Aydın Prusya'da aklı başında devlet adamları sosyal reformları hazırlıyorlardı.

Thomas Robert Malthus ise bütün bunları boş, saçma sayıyordu. Gerçi o da "aşağı halk tabakalarının" sefaletini sosyalistler kadar açık ve seçik görüyordu, fakat devrim yerine "her taraf-

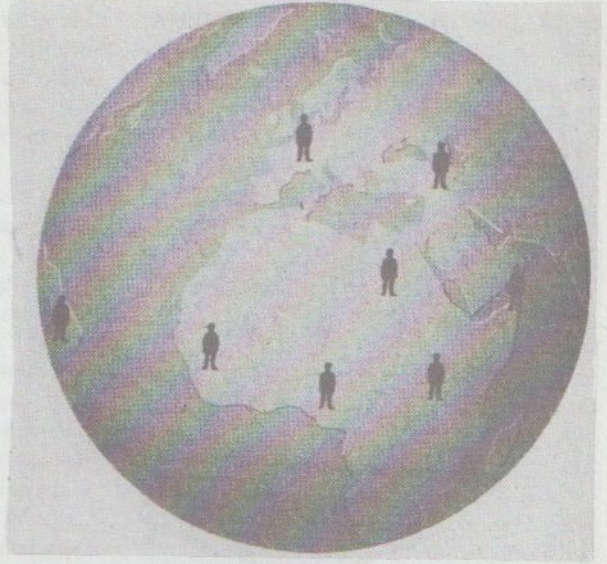

PIRAMİTLERİN ZAMANINDA
*İsa'dan 2500 yıl önce dünya hemen hemen bomboştur.
Bütün dünya nüfusu 100 milyonu geçmez.
İnsanlar ılımlı iklim bölgelerinde yaşarlar.*

ta bütün nüfusun en yoğun kısmını oluşturan aşağı tabakaya" cinsel ilişkilerden uzak durmayı tavsiye ediyor ve "Bu akıllıca perhiz, iş piyasasındaki arzı azaltacağından, eşyanın tabiatı gereğince, ücretlerin çok geçmeden artmasına sebep olacaktır," diyordu. Böylece doğum kontrolü sayesinde toplumdan "bütün kirli sefalet uzaklaşacaktı."

Fakirler isteyerek doğum kontrolünü kabul etmedikleri takdirde, Malthus tam o sıralarda başlayan sosyal kanunların kaldırılması suretiyle onları zorlamayı tavsiye ediyordu: "Biz adalet ve namus karşısında, fakirlerin beslenme hakkını her şekilde tartışmak zorundayız." Malthus bu gibi özdeyişlerle yalnız kendi sosyal politik teorilerinin değil, modern tarihin ilk istatistiksel nüfus incelemeleri olan etütlerin de kıymetini düşürüyordu. Kendinden sonra gelenler için Malthus reaksiyoncu kapitalist toplum kuramının yaratıcısı damgasını yemiştir ve Malthuscu lâkabi her türlü ilericiilere karşı popüler bir silâh olmuştur. İnsanlığın ölçsüz şekilde çoğalmasına karşı bundan sonra şu veya bu şekilde fikir yürüten herkes, işçi tabakasının kuvvetini elinden almak isteyen biri ya da hiç olmazsa çoktan tartışmayı kaybetmiş bir karamsar sayılıyordu.

Erçekten de tarih ihtiyar profesörü haksız çıkarır gibi görünüyordu. Doğum kontrolü ile değil, sert çağın kanlı kavgalarından sonra "nüfusun alt tabakaları" durumlarını iyileştirmeyi başarmışlar ve yüzyılın sonunda Orta ve Batı Avrupa nüfusu dehşetli bir artış göstermesine rağmen, Malthus'un hayalinden bile geçmeyen bir refaha kavuşmuşlardı. Bugün bu eski kıtada eskiye oranla dört kat daha fazla insan yaşamakta ve hiçbir surette açlık duymamaktadır. Malthus başka bir noktada da yanılıyordu: İyileşen hayat şartlarının bir sonucu olarak endüstri ülkelerinde bir doğum azalması kendini göstermişti, yoksul onun dediği gibi bir koşul olarak değil. 20.

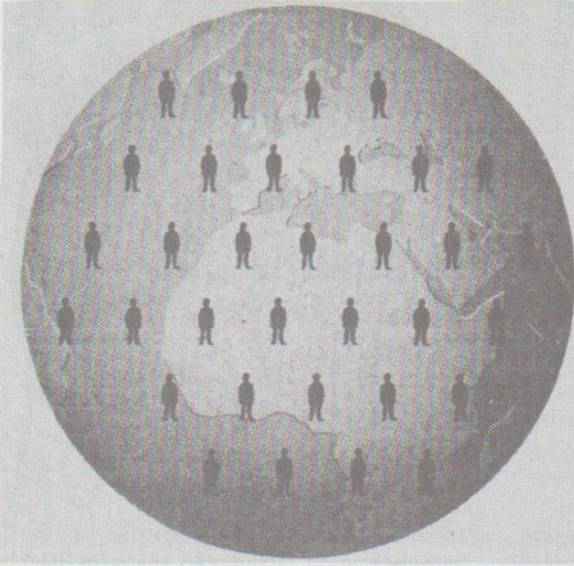

KRISTOF KOLOMB'UN ZAMANINDA
Keops piramidinin yapımından 4000 yıl sonra İspanyol gemicileri Amerika'ya ayak bastıkları zaman dünya nüfusu 450 milyon kadardı, fakat veba salgınları birçok bölgeleri ölümlle tehdit ediyordu.

yüzyıl Avrupalıları âdeta aralarında gizlice anlaşmışlar gibi, "hapların" bulunmasından uzun zaman önce, hatta daha doğumu önleme metotları üzerinde açık bir tartışmaya cesaret bile edilmeden önce, çocuklarının sayısını sınırlamaya başlamışlardı. 1900'den 1934'e kadar, ilk kuşak içinde, Almanya'da doğum sayısı yarıya inmişti, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bu daha da azalmaya başladı ve doğanlarla ölenlerin sayısı birbirine eşit oldu: Almanlar -gerek batı ve gerek doğuda- modern dünyanın ilk ulusu olarak artık çoğalmıyorlardı.

Hemen hemen bütün endüstri ülkelerinin, Japonya ve Rusya da dahil olmak üzere, bu eğilimi izlemekte oldukları görülüyor, "gelişmiş" dünyada, devletin o andaki aile politikasına aldirmeden bütün aileler çocuk sayısını ikide tutmayı standart olarak kabul etmişlerdi, ki bu "anne ve babalar"ın yerini doldurmakta yetersiz kılıyordu.

Tam bu gelişme Malthus'un haksız olduğunu esaslı surette kanıtlamıştı ki, onun tahminleri

GEÇEN YÜZYILDA

Kristof Kolomb'dan 400 yıl sonra dünya nüfusu 1,6 milyara çıkmıştı. Uygarlığın ilerlemesi ölüm sayısını azalttı. Biyolojik büyüme gittikçe hızlandı.

birdenbire yeniden ortaya çıkıverdi. Zira Avrupa ve Kuzey Amerika'da nüfus yavaş yavaş stabilize olmasına rağmen, "Beyaz Kuşağın" güneyinde olup bitenler bunun tamamıyla tersiydi. "Gelişmemiş" diye adlandırılan uluslar, ki bunlar dünya nüfusunun çoğunluğunu oluşturuyordu, insanlık tarihinde şimdiye kadar görülmemiş bir nüfus patlamasına sahne oluyorlardı. Son 25 yıl içinde dünya sakinlerinin "renkli" çoğunluğu iki katına, 1.6 milyardan 3 küsur milyara çıkmıştı.

Bir patlama şeklinde olan bu çoğalma işini biraz daha yakından ve yavaşlatılmış olarak görelim: İsa'nın doğumu ile 2000 yıl arasındaki zamanı bir takvim yılı olarak kabul edersek, 1 Ocak'ta yaklaşık 250 milyon insan yaşıyordu. Yaza kadar, yani Orta Çağlarda bu sayı pek açık bir fark göstermez, bundan sonra ise gittikçe yavaş yavaş artar. Kasım'ın sonunda, Malthus'un zamanında, dünya nüfusu bir milyara çıkar. Fakat eğri asıl bundan sonra, yukarılara doğru hızla yükselmeye başlar. Daha 18 Aralık'ta dünyanın nüfusu 2 katını, yani 2 milyarı bulmuş, 23 Aralık'ta ise 3 milyara ve bugün 27 Aralık'ta gezegenimizin nüfusu 4

milyara erişmiştir.

Kanser şeklindeki bu çoğalmanın yakın zamanda yavaşlayacağını hayal etmek için ortada hiçbir kanıt yoktur. Halen insan ırkı günde 220.000 kişi çoğalmaktadır, her ay 6.5 milyon ve her yıl 80 milyon. Yukarıda verdiğimiz yavaşlatılmış zaman tablosunda yılımızın son günü gecesinde (yılbaşı gecesi) insanlığın toplam nüfusu 6.5 milyar olacaktır ki, bu 1970 yılının iki katı kadardır.

2000 yılının yılbaşı şöleninde (eğer böyle bir bayram olacaksa) bugünün zenginleri çok küçük bir azınlık olacak; çünkü onlar dünya nüfusunun ancak beşte birini oluşturacaklardır ve onların ne kadar zengin olacağını da bugünden kimse söyleyemez.

İkinci Dünya Savaşı'na kadar Asyalılar, Afrikalılar ve Lâtin Amerikalılar devamlı olarak ve bir patlama durumu yaratmadan artmışlardı. Yüksek doğum rakamlarının karşısında aynı derecede yüksek ölüm oranları vardı.

Ü

çüncü Dünyanın birçok ülkesinde her iki çocuktan biri ancak 10 yaşına kadar erişebiliyordu ve bunlardan bu yaş bulanların çoğunluğu 40 yaşından fazla yaşamıyorlardı. Bu ise Avrupa'da 5-6 kuşak önceki durumdu. Bu 50'li yılların sonuna doğru birdenbire değişti, erken ölüme karşı dünya çapında alınan tedbirler sayesinde üçüncü dünyanın köylü yığınları bile bilim ve tekniğin yeni buluşlarından faydalanmaya başladılar. Ücra bölgelerin ana yollarla birleştirilmesi, hastalıklardan korunma bilincinin yayılması, mikroplar ve bulaşıcı hastalıklarla bilimsel mücadele, çocuk doğurtmada yeni yöntemlerden faydalanılması, tıptan ve yeni ilaçlardan herkesin faydalanmasının sağlanması ölüm oranını iki şekilde etkiledi: çocuk ölümleri azaldı ve erişkinlerin ömrü arttı. Bu faktörler on yıl içinde ölüm oranını %30-%50 kadar azalttı, bu dramatik olay bütün bir yüzyıldan beri Avrupa'da etkisini göstermişti.

Yüksek doğum rakamları buna karşın ilk önce sabit kaldı, çünkü insanların nesli arttırma davranışları doğa tarafından yüksek bir ölüm oranına göre programlanmıştır, özellikle yeni doğan çocuklardan kaçınının bir yaşını atlatabileceğini kimse söyleyemezdi.

Avrupa'da bu üç dört kuşak sürdü, ta ki insanlardaki neslin devamı davranışları azalan bu ölüm rakamlarına kendini uydurabilirdi. Bu noktada Endonezyalıların, Peruluların başka türlü hareket ederek daha çabuk etki gösterecekleri kabul edilemez.

Fakat ölüm eğrisindeki sert dönüş yüzünden üçüncü dünyada doğumlarla ölümler arasındaki fark Avrupa'daki herhangi bir zamandan çok daha fazladır. Böylece öyle artma oranlarına rastgelinir ki ulusların geçmişte karşılaştıkları her oranın üstüne çıkar. Yıllık %3.5 artış ile rekoru Orta Amerika cumhuriyetleri ellerinde tutar, ki bu nüfusun 20 yılda iki katına çıkmasına eşittir, bu da zengin ve akıllı hükümeti bile çözümünü imkânsız sorunların karşısında bırakır.

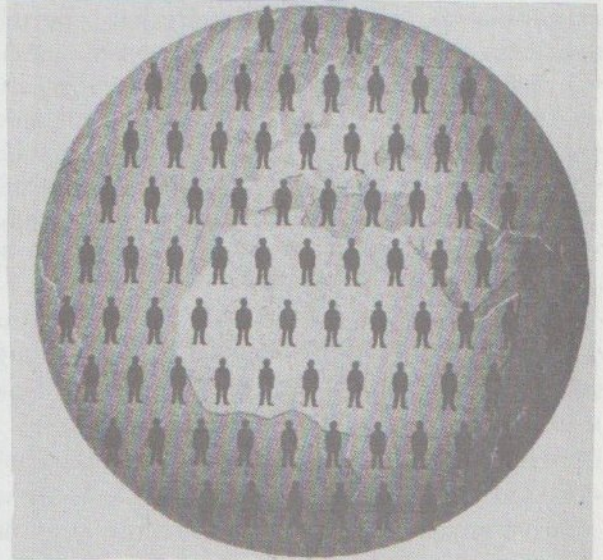
2001 yılında dünyadaki insanların sayısının 7.2 milyara ulaşacağı tahmin edilmektedir ve ağırlık merkezini Lâtin Amerikalılar veya Afrikalılar etkilemeyecek, bunları bugünden bütün dünya nüfusunun yarısını elinde tutan Asya'nın dev ulusları belirleyecektir. Yalnız başına dev Çin (1 milyar) ve Hindistan (900 milyon) dünya nüfusunun üçte birini oluştururlar, çok geçmeden Çin güney komşusu tarafından geçilmek "tehlikesi" ile bile karşı karşıyadır. Çünkü Çin doğum oranını hemen hemen Avrupa düzeyine indirmeyi ve nüfus artış oranını da %1.5'ta tutmayı başarmıştır (ki bu bile her yıl 12 milyon Çinlinin nüfusa eklenmesi demektir). Hindistan'a gelince, burası nüfus patlamasının en şiddetli basıncıyla karşı karşıyadır. O üçüncü dünya ülkeleri için bir örnek olacak şekilde sefalet ve çaresizlik içinde yüzmektedir: Erken ölüme karşı kazanılan zafer yaşayanlar için lanet olmuştur.

Hindistan nüfusu, daha yüzyılın ilk yarısında tamamıyla fakirleşmiş, iyi beslenmemiş işsiz oranı yüksek bir du-

rumda, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu tarafa hemen hemen iki katına çıkmıştır. Bu insan çığı, Hindistan'ı sefaletten kurtarmak için harcanan bütün çabaları başarısızlığa uğratmıştı. 19. yüzyıl Avrupa'sının Malthus'un karşısına çıkardığı ve onu yenilgiye uğrattığı klâsik gelişme reçeteleri ister kapitalist, ister Marksist olsun bu yüksek biyolojik artış oranları karşısında hiçbir işe yarayan kâğıt parçaları olarak kaldılar. Doğumla yatırımlar arasındaki yarışta, tavşan ile kirpi masalındaki gibi bebekler daima en öndeydiler.

Daima çok az okulu, çok az konutu, çok az işyeri olan Hindistan'ın yılda 12.500 yeni okul, 2.5 milyon yeni konut ve dört milyon yeni işyerine ihtiyacı vardı ki eski sefalet düzeyini tutabilirdi. Bunu yaratmaya imkân olmadığı için bu dev memleket her gün biraz daha düşmektedir.

Aynı sıralarda endüstri ülkeleri ve birkaç Arap çöl devleti akla hayale gelmeyen refah top-

SU ANDA

Yaklaşık 6 milyara çıktık. Dünya denizleri uzay gemisinde yer bulmak güçleşti. Gemideki besin rezervleri azalıyor. Fakat gemi mürettebatı gittikçe daha büyük bir luzla artıyor.

lularını geliştirdikleri hâlde, Hindistan geriye doğru gelişmektedir. Sorunları yıldan yıla daha da çözülemez hâle gelmektedir.

900 milyon Hintlinin, ayrıca öteki bir milyar insanın bu gezegende ilkel sorunları, ne eksik olan okullar, öğretmenler veya konutlar, hatta ne de bulunmaz işleridir. Onların en başta gelen problemi açlıktır.

Bir vakitler Malthus insanlığın uğursuz eğiliminin, "onların, kendilerini hayatta tutacak besin maddelerinden daha fazla çoğalması" olduğunu söylemiştir.

Birçok yüzeysel kapitalistler, Marksistler ve Katolikler bu cümleyle en kaba şekilde alay etmişlerdi. Hep bir ağızdan insanın (veya Tanrı'nın) insan neslinin sürmesi için her şeyi yapacağını ve onu açlıktan öldürmeyeceğini söylemişlerdi. Avrupa Ekonomik

Topluluğu'nun çiftçileri son 20 yılda hektar başına aldıkları ürünü üçte biri arttırmamışlar mıydı,

akıllı kimyagerler mükemmel laboratuvarlarında yeni sentetik gübre türleri ve daha iyi pirinç türleri geliştirmemişler miydi? Yeşil Devrim sayesinde Hintli pirinç ekicileri on yıl öncesine oranla %25 daha fazla pirinç üretmemişler miydi?

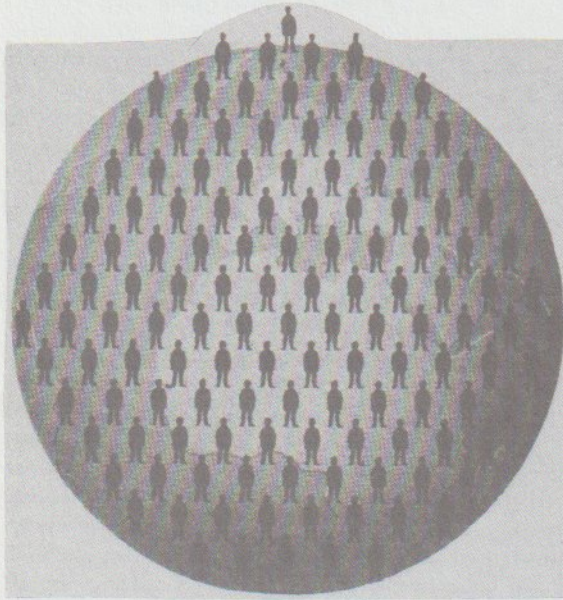
HER GÜN 220.000 YENİ BOĞAZ

Bunların hepsi doğrudur. Fakat her şey tavşan ve kirpi masalında olduğu gibi idi. Bebekler daha çabuk davranıyorlardı ve son yıldan bu tarafa geliştirmeci iyimserler pek ses çıkaramaz oldular, çünkü dünyanın buğday ambarları boşalmış, dünyanın ihtiyaç açığı günden güne artmış, normal açlıktan ölenlerin sayısı yılda bir milyon fazlaşmış, süper devletlerden biri ötekinin buğday fazlasının kalıntılarını satın almıştır ve Hindistan gibi bir ülke gelecek hasada kadar nasıl dayanabileceğini bilmemektedir.

Matematiksel mantığa göre o bir gün gereken şey, işte olmuştur: İnsanlar onları yaşatacak besin maddelerinin sınırına dayanmış bulun-

maktadırlar. Tabii burada biraz daha "hava payı" vardır, ekilebilecek yüzeyi biraz daha genişletmek, daha fazla çalışmak, organizasyon, para, teknik ve zamana daha fazla özen vermek elbette mümkündür. Fakat gene de yarışı kazanmaya imkân yoktur, çünkü her gün (ölenlerin sayısı çıkarıldıktan sonra) 220.000 yeni boğaz yiyecek beklemektedir.

Amerikalı araştırmacı Mesarovic ve arkadaşı Alman Eduard Pestel Roma Klübü'nün (tarafsız bilim adamlarının bir topluluğunun) isteği üzerine bu işin sonunun ne olacağını bilgisayar ile hesap etmiştir. Güney ve güneydoğu Asya'da nüfus artışının yüzde bire kadar frenlenebileceği gibi iyimser bir varsayım kabul edilirse, Afganistan ile Filipinler arasındaki bölgede insanlar gelecek 50 yıl içinde gene de 3.8 milyarı bulacaklardı. İkinci bir iyimser varsayım da bu bölgede ekilebilecek toprağın her parçası ekilir ve buradan bugün ABD standartlarına göre ürün alınabileceği de kabul edilirse, gene de

25 YIL İÇİNDE

2000 yılında insanlık tarihinin en kritik durumuna gelmiş olacak. Büyümenin sınırlarına erişeceğiz. Doğum kontrolü ölüm kalım sorunu olacak.

her yıl yarım milyar tonluk bir tahıl açığı söz konusudur. Bu ise Amerika'daki bugünkü tüm ürünü iki katıdır.

Mesarovic ve Pestel'e göre, "Bunun sonucu 80'li yılların başında başlayacak ve 2010 yılında doruk noktasını bulacak bir felâkettir. Ölüm sayısı o zaman normalin iki katına yükselecektir. Böylece bunun sonunda nüfus sözü geçen süre içinde bir milyar azalacaktır."

Bilgisayar, tabii ki bu felâketin dünya nüfusunun azınlığı için ne demek olacağını ve atom bombasına sahip Hindistan'ın bu ölçüde yığın ölümlerini nasıl kabul edeceği hakkında bir şey söyleyemez.

Fakat yukarıda söz ettiğimiz iki bilim adamı çarpıcı hesaplarına şu uyarıcı son söz eklemekten kaçınmamıştır: Bir tek kişinin ölümü bir faciadır, milyonların ölümü ise yalnız bir istatistiktir, der Sinikler. Fakat yüz milyonlarca insanın ölümü insanlık için şimdiye kadar dünyanın görmediği bir felâket olabilir. Dünya sistemimizdeki

karşılıklı etkiler bunu destekleyeceklerdir.

Tabii bu insanlığın batması demek olmayacaktır, aynı zamanda sonsuzluğa kadar da bu şekilde çoğalmayacaktır. Herhangi bir atom savaşısı söz konusu olmazsa, dünya nüfusu 50 yıl içinde on ile on iki milyar arasında gidip gelecektir. Fakat tabii o zaman kimse artık pazar günkü mut tat bifeğini yemeyi ümit edemeyecektir.

Hindistan ve Çin'in insanlar için kullandığı tahıldan daha fazla, hayvanlar için yem kullanan endüstri ülkeleri gittikçe yükselen bir refah tablosundan artık yavaş yavaş uzaklaşmak zorunda kalacaklardır. Hatta sefaletin içine zorlanmak için çok dikkat etmeleri gerekecektir.

Gelecek için karar verecekler zengin ülkeler değil, fakir devler olacaktır. Bizim bu yüzyılın sonunda nasıl yaşayacağımız, Üçüncü Dünyanın uluslarının nüfus patlamasını bu kuşak içinde kontrol altına alıp alamamasına bağımlı olacaktır. ■

Kaynak: STERN dergisi

SABIR TEMRİNİ

GÜNLÜK çalışmalarımız, başarılarımız azmimizi kuvvetlendiren imkânlarla doludur, ama enerjimizi zayıflatan, parçalayan vakalar da vardır. Bu vakalara yenilmemeliyiz, ele aldığımız işin kırılmaz bir enerjinin eseri olabilmesi için sonuna kadar dayanmalıyız. Ancak böyle sabırla, yılmadan ilgisizlik, tembellik ve bıkkınlıkla mücadele ederek çalışırsak ruhumuza iyi bir şekil verebiliriz. Sabırla yapılan en küçük işler bile bize kendimizi saymayı, kendimize güvenmeyi öğretir.

Sonuna kadar sabreden mesut olur. Bu en küçük işler için bile önemi olan bir gerçektir.

Yaşadığımız yüzyılda insanlar her işin dış mükâfatına o kadar bağlılar ki, çalışmanın en iyi ve sağlam karşılığının karakterimiz üzerindeki tesiri olduğunu bile unutmuş gibiler. "Karakter, dünyanın akışında gelişir" diye bir söz vardır. Gerçekte dünya, karakteri geliştirmekten çok mahveder. Dünyaya karakteri belirlemeden karışanlar baş döndürücü bir çabuklukla vicdanlarını da kaybederler. Karakter asıl günlük hayatımızın küçük ve önemsiz olaylarında doğar. Büyük işlere küçük şeylerle başlanır. Küçüğe olan sadakat insanı asla küçültmez, aksine büsbütün büyütür. Çünkü asıl büyük enerji yalnız küçüğe olan sadakatte vardır, başka hiçbir şeyde yoktur. Bu sadakatte sonsuz bir kuvvet gizlidir. Tıpkı gotik katedrallerde, yaratıcı kuvvet dolayısıyla en küçük süslerde bile üstün bir bütünlük fikrinin bulunması gibi. ■

F.W. FOERSTER

BİLİM

SINIRLAR BUL

* Margaret WERTHEIM •

PETERS; uzun boylu, elini kolunu rahatça hareket ettiren, vaaz kürsüsünden ziyade açık alanlara yakışacak gibi görünen bir adam ama sesi, tamamen halka hitap etmek için yaratılmış: derin, titreşimli ve canlı. Bir anda onu, harekete geçirici vaazlar verirken gözümde canlandırıyorum. Pasifik Lüteryan Teoloji Fakültesi'nde sistematik profesörü olan Peters; genetikçileri, ilâhiyatçıları ve etikçileri birleştiren CTNS'nin İnsan Genome Projesi araştırma ekibinin başkanıdır. Ekibinin uğraşması gereken en zor meselelerden birinin, "DNA'nın zaten kültürümüzde, üzerinde sözsüz anlaşma sağlanmış bir tür kutsallığa sahip olması" olduğunu söylüyor. Genetik mühendisliğine karşı yorulmak bilmez bir savaş veren Jeremy Rifkin'in, ilkesel olarak insan DNA'sıyla uğraşılması gerektiğini açıklayan bir bildiri yayınladığına dikkat çekiyor. Rifkin, dine belirgin bir bağlılığı olmamasına karşın, bildirisini imzalamaları için çok sayıda kilise liderini ikna etmişti. Ünlü spiral molekül çevreleyen dinsel duygusallığın derin kuyusuna, Peters'in söylediği biçimde, "Oraya âlet edevatımızla gittiğimizde, kutsal olanı ihlâl ediyoruz." hissine dalabildi.

Ama Peters devam ediyor: "Şu soruyu sorabilirsiniz: DNA'nın kutsal olması gerektiğini kim söylüyor? Bu düşünce nereden geliyor? Dinsel liderlere şunu diyebilmeyi isterdik: Pozisyonunuzu desteklemek için teolojinizde kullanabileceğiniz ne var?" Kendisi için Peters şöyle diyor: "İbranice metinlere ve İncil'e bak-

tığımında, DNA'yı ele alıp da bunun yer ve göğün, cennet ve dünyanın bulunduğu yer olduğunu keyfi biçimde söylemek için bir temel görmemekteyim. Orada böyle bir şey yok. Ama bir nedenle, uyuyormuş gibi görüldüğü yer de orası. İlâhiyatçılar için bu hayati ve eski bir sorudur: Tanrı Dünya ile nasıl ilişki kurar? Bu durumda, Tanrı Dünya ile DNA vasıtasıyla mı ilişki kurar?" Kolay cevaplar yoktur ve Peters da olabileceğini önerecek en son kişidir. Gerçekten de, ekibinin böylesi sorular üzerinde üç yıldır çalışıyor olduğunu ve aslında herhangi bir çözüme sahip olmayı bırakın, sorunun tam genişliğini anlamaya henüz yeni başlıyor olduklarını söylüyor.

CTNS-İGP ekibinin karşılaştığı bir başka dikenli konu da genetik determinizm sorunudur. Araştırmacılar -Alzheimer hastalığı, sistik fibroz, bağırsak kanseri ve diğer hastalıklar için- belirli genleri gittikçe artan sayıda saptadıklarından, birçok çevrelerde insan varlıklarının DNA'larımız tarafından programlanan biyolojik makinelerden başka bir şey olmadığına dair büyümekte olan bir his vardır. Bu görüş; bazı bilimciler öfke ve alkolizm gibi davranış biçimleri için olan genler hakkında konuşmaya da başlayınca bilhassa şimdi baskın bir hâle gelmektedir. Teolojik bir perspektiften, genetik determinizm desteklenemez çünkü özgür iradeye yer bırakmaz ve dolayısıyla ahlâkî davranışın temelini ta kendisini ortadan kaldırır. Eğer bizler sadece genlerimiz tarafından programlanan makineler isek, o zaman gerçek in-

ve Din: ANIKLAŞIYOR

Yasemin TOKATLI *

(Geçen Sayıdan Devam)

san özgürlüğü diye bir şey yoktur ve Tanrı'nın -veya devletin- gözünde fiillerimizden sorumlu tutulamayız.

Geleneksel olarak, genetik deterministlere; ortamın da bir rol oynadığını ve canlı varlıkların doğanın olduğu kadar yetiştirişin de ürünü olduğunu söyleyenler tarafından karşı çıkmıştır. Yine de Peters takımının "bu iki-terimli yaklaşımdan dolayı tatmin olmadığını" söylüyor, içlerinden bazıları şunu önermeye başlamışlar: "Bunun üç kısmı olmalıdır: genleriniz, ortamınız ve en sonunda, benliğiniz." Zaten "kararları veren benliktir", bu ister her sabah uyanıp beş km koşma, ister komşunuzu öldürme kararı olsun. "Ama bu benlik nereden gelir? Sadece ortamın ve genlerin bir ürünü müdür? 'Değilmiş'e benziyor. Sadece belirsizlikten ziyade gerçek özgürlüğü anlamak üzere çalışmak zorunda olacağımızı hissettiğimiz yer de bu noktadır."

İnsanın özgürlüğü veya özgür irade konusu; Peters'in sadece dinsel düşünüş sahipleri için değil ama toplumun büyük kesimi için de hayatı olarak gördüğü şeydir. Eğer kendimize tamamen DNA'mız tarafından programlanan şeyler olarak bakarsak, o zaman herhangi biri bir duruşma salonuna girebilir ve genleri tarafından suç işlemeye mecbur edildiğini ileri sürerek masum olduğunu iddia edebilir. Russell bana daha sonra, aslında bunun çoktan olmaya başladığını söylüyor. Biyolojik determinizm sorusu, insan sorumluluğunun bütününe soruluyor: İnsanlar ne zaman, nasıl ve niçin fiille-

rinden sorumlu tutulabilirler? Peters bunun, ilâhiyatçıların bize yardım etmek üzere üstünde bilhassa uzmanlaştıkları bir mesele olduğunu söylüyor "çünkü insanın özgürlüğü, 1.500 yıldır bizler için baş konudur. Bunun üzerinde bir hayli düşünmüşüz."

Ne var ki, böylesi sorularla yeni genetiğin ışığında uğraşmak o kadar da kolay değil. Bir volkanın ilk gümbürdemelerini andıran bir kahkaha ile Peters, ekibinin "David Cole'u (ekibin moleküler biyoloğu) DNA'ya bakmaya ve insan özgürlüğünün genetik bazlarının nerede olduğunu söylemeye zorladığını" söylüyor. Onun genetik mutasyonlara bakmasını ve "bize bütün bilimin neresinde hür iradeye yer olduğunu söylemesini" istiyorlar. Amaç mutlaka -Peters'in muhtemelen imkânsız olarak gördüğü bir iş olan- somut cevaplar ortaya çıkarmak değil, bilim ve din arasındaki bu hayatı sınırı ciddi biçimde incelemeye başlamak. Çoktan başlamış olan genetik devrim üstümüzdeyken, ilâhiyatçıların bir yerden başlamaları gerekiyor.

Eğer ilâhiyatçıların bilimi ciddiye alması denklemin bir yarısı ise, bilimcilerin dini ciddiye alması ne olacak? Birçok açıdan bu daha zor bir iştir, çünkü Nancey Murphy'nin belirttiği gibi bizler bir "bilime yönelik çok pozitif tavırlar ve dine yönelik çok negatif tavırlar" çağında yaşıyoruz, "özellikle de akademik dünyada". Yine de konuştuğum bütün insanlar gi-

bi Murphy de zamanın değiştiğini ve hem kamuoyunun hem de akademik çevrelerin, dine karşı daha açık hâle gelmekte olduğuna inanıyor. Anekdot biçiminde bir kanıt olarak, bir buçuk yıl önce Avustralyalı fizikçiler Paul Davies ve Roger Penrose ile birlikte California Üniversitesi'nde bilim ve dinin etkileşimi konulu bir panele davet edildiğini anlatıyor. Yirmi yıl önce o kurumda bir doktora öğrencisiyken, böyle bir olayın asla olmayacağını söylüyor Murphy. Yetmişlerde, dine yönelik başat tavır hor görmeydi ama şimdi paneli dinlemeye iki bin kişi geliyordu.

Benzer biçimde, en azından geçen yılki Amerikan Bilimin İlerlemesi Birliği'nin (American Association for the Advancement of Science=AAAS) toplantısında, bilim ve dine ayrılmış birkaç bölüm vardı. Yine tıklım tıklımdı. Bölümler öylesine popülerdi ki bazı bilimcilerin canının sıkıldığı ve gizli kapılar ardında bunun AAAS için uygun bir malzeme olmadığına dair fikirlerini belirttiği rivayet edildi. Ama bilimcilerin hepsi böyle hissetmiyordu. Hem Charles Townes hem de William Stoeger bana, son yıllarda bilimsel meslektaşları arasında dinle ilgili merakın bir hayli arttığını söylediler. Stoeger, inançlarına bağlılığı herkes tarafından bilinenlerin "bilimsel çevreler içinde teolojik bir kaynak olabilecekleri"ni görmekte olduklarını söylüyor. Belki de şaşırtıcı ama "bir biçimde dine inanan bir hayli büyük sayıda bilimci" olduğu görüşünü de ifade ediyor. CTNS için ilkesel rollerden birinin "onlara bir çağrı yapmak" olduğuna inanıyor.

Bilimsel çevreleri dine açmada, inanılabilirlik en önemli soru hâline gelmektedir. David Cole, anahtar faktörün, son derece saygın bilimcileri tartışmaya dahil etmek olduğunu öneriyor. "İlâhiyatçılarla aynı fikirde olmaları şart değil," diyor, "ciddi diyaloglara girmeye istekli olmaları yeterlidir." George Ellis ve Charles Townes gibi kişiler bu konuda son derece değerli oluyorlar. Eğer Nobel ödülü kazanan bir bilimci, imanlı bir Hristiyan olabilirse, o zaman din, bilime tamamen antitez olamaz. Nancy Murphy, Davies ve Penrose'un bir fark yarattığı noktanın da bu olduğuna inanıyor. "Bilimsel yasallıkları; ortaya attıkları teolojik soruların, diğer bilimcilere de hem yasal hem

de ilginç gelmesine sebep oluyor."

İronik biçimde, teolojik meselelerle ilgilenen bazı bilimciler, teoloji diyarında ya çok ağır ya da çok safça yol almaktadır. Hawking'in yaptığı gibi fiziğin Tanrı ihtiyacını önlediğini önermek, sadece bilim için geçersiz iddialar yaratmakla kalmaz, aynı zamanda Tanrı'nın rolüne dair bir yanlış anlamaya sebep olur. Hristiyan tanrısı asla sadece maddi bir yaratıcı olmamıştır ama her şeyden önce daima bir ruhsal kurtarıcıdır. Stoeger ve Ellis'in tanımladıkları gibi, fiziğin gitmek üzere tasarlanmadığı bölgelere haksız uzanışı "hem ciddi bilimsel hem de ciddi teolojik araştırmayı itibarsızlığa sürükler ve bilhassa bilimciler ve ilâhiyatçılar arasında kısa bir süre önce başlamış olan önemli tartışmalara zarar verir." Russell her iki taraftaki saygı ihtiyacını vurguluyor. Bilim ve din arasındaki diyalogu hedeflemek; birini ötekinin yerine koymak değil, her iki kuvvetin hayatımızda nasıl beraber yaşayacağını öğrenmektir.

Su ana dek CTNS'nin çalışmasının çoğu son derece akademik idi; Russell bunun sebebinin Merkezin inanılabilirliğini oluşturmaya yönelik başlangıç ihtiyacı olduğunu söylüyor. Eğer kişi uçurumun iki yanını birleştiren köprüler kuracak ise, bunların yapısının sağlam olması hayatı önem taşır. Kendi "sağlıklarını" kurduktan sonra, Russell gelecekte CTNS'nin menziline halka uzatmak için daha iyi şeyler yapabileceğini umuyor; hem bilimsel hem de dinsel çevrelerde. Zaten cemaat örgütlerine olduğu kadar dinsel gruplara, kolejlere ve bilim departmanlarına seslenmek için gittikçe büyüyen sayıda konuşmacı talebi almaktalar. Örneğin, Russell bu sonbaharda John Templeton Vakfı ve Amerikan Bilimsel Eğilimler Derneği'nin sponsorluğunda bir dizi ders için ülkeyi dolaşan konuşmacılardan birisidir. CTNS için bir başka başarı ölçüsü ise hükümetin, onlara doğru bakmaya başlamasıdır. Bilimde dünya liderliğini korumaya çalışan ve aynı zamanda köktencilerin gittikçe artan biçimde siyasî güç kazandığı bir ülkede; hem bilim ile hem de din ile muhabbette olan bir grubun karar vericilere paha bi-

çilmez bir kaynak oluşturduğu açıktır.

Yine de modern çağ Amerika'sındaki bariz bir ihtiyaç gibi görünmesine rağmen, kâr amacı gütmeyen bir örgüt olan CTNS, batmak için sürekli bir savaş vermektedir. "Eğer şu fon bir mesele olmasaydı," diyor Russell, "fiziksel bilimlere ayrılmış bütün bir ekibi ve biyolojik bilimlere ayrılmış bir diğerini hayal edebilirdim." En önemlisi, daha çok fon ile "diğer dinleri araştırmaya da dalabileceklerini" ve modern Batılı dünyada yaşayan her inançtan insan, bu iki kültürü nasıl birleştirecekleri ikilemi ile yüz yüze olduğundan, sadece Hristiyan çevrelere hizmet etmemiş olabileceklerini hayal ediyor. Ve CTNS kendi türünün önde gelen kurumudur, daha da önemlisi türünün tek örneği değildir.

Chicago Din ve Bilim Merkezi'nin kuruluşu 1950'lerin başlarına kadar uzanıyor; bu da onu bilimciler ve ilâhiyatçılar arasında diyalogu teşvik etmeye adanmış kurumların en eskisi yapıyor. Örneğin, bu sonbahar, Chicago Merkezi; "Yaradılışın Epiği: Orijin Üzerine Bilimsel ve Dinsel Perspektifler" konusunda dokuz bilimci ve beş ilâhiyatçının vereceği bir dizi dersin sponsoru

olacak. Ve rahiplik öğrencileri için, dört Chicago bölge hastanesinden temsilcilerle işbirliği yapılarak, "Genetik, İman ve Rahiplik" üzerine yeni bir kurs verilecek.

Merkez ayrıca dünyadaki tek başvuru akademik bilim ve din dergisi olan Zygon'un (Journal of Science and Religion) bürolarını da bünyesinde barındırıyor. Zygon; kuruluşu 1960'lara giden bir başka Chicago tabanlı grup olan Bilim Çağında Din Enstitüsü'nün (IRAS) işbirliğiyle yayınlanıyor. IRAS'ın düzenlediği son konferansların konuları arasında "Bilim ve Dinde Gerçek ve Realite", "Termodinamik", "Entropi ve Değer" ve hatta "Bilim ve Dinde Cinsiyet Yanlılığı" gibi başlıklar bulunuyor.

Princeton'daki Teolojik Sorgulama Merkezi (CTI), bilim ve din çalışmasında özelleşmemiştir ama yine de "zeki iman"a yönelik gittikçe büyüyen ilginin bir kanıtıdır. Bilim ve teknolojiye keşif akımlara seslenmeye ek olarak CTI; politik, sosyal, ekonomik ve diğer kültürel meselelerle de uğraşmaktadır.

İnanç ve olgular arasındaki kritik bölünmüşlüğü uzlaştırmaya başlayan şey; bu organizasyonların hepsinin eseridir. Bu sadece Hristiyanlara değil, hepimize açık olması gereken bir kaynaktır. ■

Kaynak: OMNI Dergisi, Ekim 1994, Cilt 17, Sayı 1

İMTİHANLAR

HAYATTA bazı gizli imtihanlar vardır; bunlar iç varlığımızın gelişmesinde önemli roller oynarlar. Bu imtihanlar bize gerçeği ne dereceye kadar görebildiğimizi, içimizdeki uyandırılmayan, desteklenmeyen, faydalanılmayan kuvvetleri uyandırmayı öğretir. Belli bir zaman için büyük bir serbestlik veya ağır bir istibdat içinde yaşamak zoru, belli bir zaman üstün başarılar veya devamlı yenilişler, sevdiğimiz bir insanda uğradığımız hayal kırıklığı, bir düşmandan istenilen şekilde intikam alma fırsatı, namusumuzdan küçük bir fedakârlık karşılığında büyük başarılar elde etme imkânı bizim için birer imtihandır.

Bazı kimseler bunları tesadüfi diye değerlendirir. İçinde köklü bir gelişme arzusu duyanlar ise bu imtihanları, güçlüklerin mânâsını daha iyi görür, sebebini anlar ve bu imtihanlardan yüz aklıyla çıkmaya çalışırlar.■

F.W. FOERSTER

İyi VE Kötü BIZE GÖREDİR

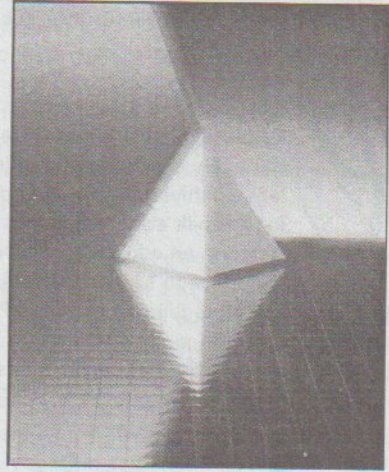
Negatif ve pozitif güçlerin biraraya gelmesiyle enerjinin oluşması gibi, iyi veya kötü denilen her şey aslında bütün olan bir olgunun iki yönlü görünümüdür.

Esen TÜNERRI

FİZİK evren, negatif ve pozitif enerjilerin hâkim olduğu bir sistemdir. Dolayısıyla, doğadaki sonsuz hareketi, varlığını zıt kutuplulukta bulan bu iki güç meydana getirir. Yani hayatımızdaki bütün oluşumlar iki zıt kutupludur. Gece-gündüz, açık-kapalı, doğru-yanlış gibi... Bizler ikilemleri yaşarız, ikilemlerle kıyas yaparız. Objeleri, insanları, olayları ikilemlerle değerlendiririz. Bizim anlayışımızda her şeyin bir karşıtı, bir başı ve de bir sonu vardır.

Düşüncelerdeki ikilemi anlatan sözler ise, "iyi ve kötü", "yanlış ve doğru"dur. İyi ve kötü, doğrudan doğruya duyu ve duygulardan kaynaklanan bir görüş, bir ifade tarzıdır. Haz ve elem ikilemidir. İsteklerin yerine gelmesi hâlinde, hoş giden şeyler için "iyi", can sıkıcı, ıstırap veren şeyler için de "kötü" denir. Duyguların değişmesi ile iyiler kötü, kötüler de kolaylıkla iyi olabilirler. Savaş, kazanana göre iyi, kaybedene göre kötüdür.

İyi ve kötü rölâtif bir kavramdır. Bir şey neye göre iyi, neye göre kötüdür? Birine göre iyi olup bir diğerine göre iyi olmayan bir şeyin, kalıcı değişmeyen bir gerçek olduğu düşünülemez. İlk görüşte beğenmeyip sonradan beğendiğimiz çok şeyler olmuştur. Çünkü bizler duyguların etkisi altında düşünen, duyguların etkisi altında karar veren varlıklarız. Duyguların kanaatler üzerinde aldığı değişken rol, pek çok önyargıya ve dolayısıyla pek çok yanlışlığa yol açar.

İyi ve kötü rölâtif bir kavramdır. Bir şey neye göre iyi, neye göre kötüdür? Birine göre iyi olup bir diğerine göre iyi olmayan bir şeyin, kalıcı değişmeyen bir gerçek olduğu düşünülemez.

İyi ve kötü sözleri, kanaatleri belirtmede ve daha çok sonuçlar hakkında değerlendirmelerde kullanılır. Oluşlar hakkında sadece bir kesitten görmez. Yani bir şeyin meydana gelişinin evveli ve sonrası hakkında bir bilgi vermeyen, içinde nedeni, nasılı, niçini gibi önemli verileri olmayan sınırlı bir ifade tarzıdır.

Değerlendirmeler anlayış seviyelerine göre de değışkendirler. Bir kimse bir şeyi zevkine göre olanı seçerken, bir diğeri yararlı olanı tercih eder. İyi ve kötü dünyasal bir sözdür ve çıkara hizmet eder. Her ne seviyede olursa olsun her anlayışın kendi seviyesine göre bir çıkar tarzı vardır.

Bu da o seviyede olan isteklerdir. İsteklerin yerine gelmesi iyiysen, gelmemesi kötüdür. Çok başarılı bir gangster, halkın nazarında kötüysen, reisine göre iyidir.

Negatif ve pozitif güçlerin biraraya gelmesiyle enerjinin oluşması gibi, iyi veya kötü denilen her şey aslında bütün olan bir olgunun iki yönlü görünümüdür. Bir yönden bakıldığında kötü görülen bir şey, başka yönden bakıldığında iyi görünür. Dünya üzerinde hem kuzey hem güney kutup vardır. Bu kutuplardan birinin kaldırılması veya olmaması nasıl düşünülemez, iyi olmadan kötü, kötü olmadan da iyi düşünülemez.

Gnsan, kötü dediğimiz geri seviyeli, nefsanî, cazibesi güçlü bir alanda, kendi iradesini geliştirici, uyarıcı, ibret veren etkileri alabilir. Bu da onun yararınadır. Kötü olarak savunulan pek çok şeyler, zannettiğimizin tersine gereken

ve ihtiyaç nedeniyle ortaya çıkmış iyiliklerdir. İyi gibi görünen mücadelesiz bir yaşam, durağanlığı ifade eder. Faaliyetsiz, mücadelesiz kalmak yararsızdır ve daha kötüdür.

"İyi ve kötü", tersi ve yüzü olan kumaş gibidir. Bir yüzünü görmek, o kumaşın cinsini ve kalitesini tanımaya yeterli değildir. İki tarafına da bakmak lâzımdır, hatta hangi kalitede olduğunu daha iyi teşhis edebilmek için, ellememiz gerekir. Yani bir şeyi anlamanın en iyi yolu, onu yaşamaktır.

İyi ve kötü diye yaşanan her olay, verdikleri mesaj bakımından önem taşır. Sonuçlar daima

"hayır"a olan bir noktayı işaret ederler, anlatmaya çalışırlar. Yararı olmayan hiçbir şey yoktur. Tecrübelerden kazanılan bilgi, ilâhî irade Yasalarının bilgisidir. Aydınlatıcı ve ilerleticidir.

Özünde olan mükemmeli daima arayış içerisinde olan varlık, yeryüzü ortamında yaptığı her hamlede bir deneme yanılma sürecine girer. Bu süreç onun elde ettiği en kıymetli tecrübe alanıdır. Varlık, doğanın düzenini en mükemmel şekilde temsil eden doğallık yasasını, seçtiği en zor şartlar içerisinde yeniden yaşamaktadır. Doğallık, mükemmelliğin simgesidir. Onda zaten iyi de kötü de yoktur. Bizler için zor olan şey, deneylerimizi duygularımızın aracılığıyla yapmakta olduğumuzdur. Bilgileri denemelerin sonuçlarıyla öğrenebiliyoruz. Amaç, aldığımız her bir bilgiyi uygulanabilir hâle getirmektir.

Doğallık yasasını uygulamadığımız zaman, fiziksel sonuç elde edemeyiz. En başa döneriz. Yanlış başlanmış iş, sonuçsuz kalmıştır. Bir yanılığın nedenini fark edebilmek için bazen bir ömür bile az gelebilir.

Hayatımızdaki yanılığları azaltmanın yolu, faaliyetlerimizdeki suurluluk düzeyini arttırmaktır. Duyguları kontrol edebilir hâle gelmektir.

Duygusalıklar, gerçeği göstermeyen, sapıtıcı niteliktedirler. Bizler, duygularımızın, varlığımızı kaplayan etkilerinin neler olduğunu fark ettikçe duygusalıklarımızın ağır baskılarını hafifletebiliriz. İç varlığımızı geliştirdikçe olayları, birlikte yaşadığımız objeleri ve insanları, "iyi ve kötü" ikileminin dışında varoluşlarını objektif bir gözle görebiliriz. Böylelikle kendimiz için zihinsel olarak farkındalık içinde, duyu ve duyuların etkisi dışında bir görüş elde edebiliriz. ■

**LÜTFEN
SORULARINIZ VE
DÜŞÜNCELERİNİZLE
YAYINLARIMIZA
SİZ DE KATILIN.
YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.**

**BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU
Dinleyiniz • Dinletiniz**

ŞAKRALAR ve DÜNYA ENERJİLERİNE YENİ BİR YAKLAŞIM

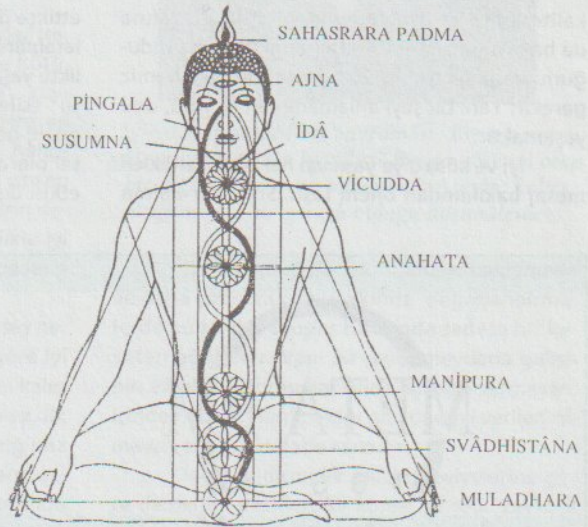
İnsan bedenindeki şakra sisteminin, dünyanın şakra sisteminin tam küçük bir kopyası olduğu görülür. Bu da insan bedenindeki enerji aktarımlarının ayısının dünyanın sisteminde de oluştuğunu göstermektedir.

Geoff FREED

ŞAKRALAR hakkında, bunların ne olduklarını, neye benzediklerini ve nasıl döndüklerini farklı açıklamalarla anlatan birçok kitap yazılmıştır. Gerçekten de şakraların ne olduğuna dair ileri sürülen 19 farklı teori bulunmaktadır! Herkesin üstünde hemfikir olduğu nokta, bunların dönen enerji girdapları olduğudur. Birçok kişi ayrıca bunların huni biçiminde olduğu konusunda da hemfikirdir. Huninin tam olarak nerede başladığı ve bittiği, önemli bir tartışma konusu gibi görünmektedir. Ben, sadece "görmüş olduğum için" değil, aynı zamanda bunu kanıtlayan donanımı da gördüğümünden, huninin geniş ucunun bedeninin önünde ve dar ucunun veya spiralin ucunun ise omurgaya takılı olduğuna inanmayı seçiyorum.

Yapılan son araştırmalardan ve birlikte çalıştığım duyarlı kişilerden çıkan bilgiye göre büyük şakraların, bedeninin yaşaması ve hayatını sürdürülebilmesi için şart olan ana huzmelerin veya enerji titreşimlerinin ana kapıları oldukları ortaya çıkıyor.

Şakralar doğumda değil, doğumdan hemen önce mevcuttular. Bu, çok önemli bir noktadır! Regresyon esasında regresyonlarının rahim safhası anında müşterilerinin garip hareketler yaptığı görülen Yeni Zelandalı psikiyatrist Dr. Graham Farrant tarafından yapılmakta olan bir araştırma bulunmaktadır. İlk önce bunların refleks hareketleri olduğunu düşünmüşlerdir. Sonra İsveç'teki Karolinska Enstitüsünden ge-

Şakraların yerlerini saptamak mümkün değildir. Çünkü nasıl iç salgı bezleri fizik bedene aittir, şakralar da seyyal bedene -astral bedene- aittir.

len, rahimde yumurta ile spermelerin karşılaştığı bir filmi seyrederek. Rahim içinde spermelerin yumurtaya ilk olarak ulaşmak için birbirini geçmeye çalıştığı büyük bir yarış yoktur. Aslında yumurta, binlerce sperm yanından hiç ilgilenmeksiz geçerken yavaş yavaş salınmaktadır. Birdenbire, bu yüzlerce spermde biri durur ve yumurtaya "bakar". Sanki daha önceden belirlenmiş bir şuur varmışçasına anlık bir tanışış vardır.

HAYATTAN ÖNCE YAPILAN ANLAŞMALAR

Burr ve Benz adlı iki bilim adamı, hayat-gücü veya L(Life) alanları denilen, görünmeyen atmosferde bulunan ve belirli bir şekilde stimüle edildiğinde yoktan madde oluşturan alanları buldular.

Bu hayat-gücü alanları, biçim kalıbına sahiptirler. L alanları, etraflarında gelişmeye başlayan hayat verici enerjileri kendilerine çekerler. Bu, fiziksel biçimin bütün desen ve modellerinin görünmeyen enerji alanları içinde olduğunu gösterir.

Jnsanların kullandığı terimlerle bu, şu anki fiziksel biçiminize ait desenin önce geldiğini ve Yüksek Benliğiniz veya yüksek şuurunuz tarafından bu desen üstünde çalışıldığı ve ayarlamalar yapıldığı anlamına gelir. Bu desen L alanlarına gider, bu alanlar esirif duble bedeninizi biçimlendirecek enerjileri cezbederler ve bu esirif beden şakralarınızın tüm titreşimsel desenlerine sahiptir ve bu titreşen enerji alanları daha sonra fiziksel bedeniniz biçiminde tercüme edilirler.

Bu, diğer bilimsel kitaplarda da tartışılmıştır ve konuyla ilgili değişimlere Lyle Watson'un kitaplarında rastlanabilir. Bu L alanı hareketi aklıma, görünmeyen atmosferde hayattan önce (spatyomda) yapılan, daha sonra sperm ve yumurtaya indirilen ve daha sonra bugün bizler olan insan varlıklarına aktarılan anlaşmalar olabileceğini getiriyor. Bu ise gebe kalışın aslında, fetüs safhasından ve hatta yumurtlamadan bile önce görünmeyen atmosferde hayat-öncesi bir anlaşmanın yer aldığı anlamına gelmektedir.

Bu konu bilimsel olarak araştırılmaktayken, şakra sistemimizin; "hayat-öncesi anlaşma" noktasında zaten hizaya girdiği ve her bir şakranın kendi rotasyon hızına sabitlendiği de bilimsel olarak keşfedilmiştir. Zihninizi bu realiteye açtığınızda, insanların size "Şakralarınızı dengeleyeceğim" demesinin saçma olduğunu göreceksiniz. Araştırmalar göstermektedir ki onları değiştiremezsiniz. Onların önündeki blokları, engelleri kaldırırsınız ama onların hızını değiştiremez ve "onları tutamaz" veya başka herhangi bir şey yapamazsınız.

Öyleyse şakralardan söz ederken, aslında söylemekte olduğumuz şey, "Şakraların önündeki enerji bloklarını kaldırıyoruz" olmalıdır; "önündeki" kelimesi çok önemli bir noktayı göstermektedir. Her bir şakra kendine özgü bir enerji hızında dönmektedir, yani üstündekine ve altındaki şakraya göre farklı bir hız ve rotasyonda dönmektedir. Şakralar arasında, enerjinin sistem içinde fazla hızlı yükselmesini durduran tamponlar (bunlara şok emiciler diyorum) vardır.

ŞAKRALAR VE ASTROLOJİK EVLER

Şakralar dönerken, astrolojik evlerin de recelerinden geçtikçe her üç saatte bir gezegenler tarafından etkilenirler. Her bir şakranın spiralleşen enerji girdabının ucunda, aynı sabit gezegenin sabit etkisine sahiptir; bu etki şakrayı rotasyon hızında harekete geçiren etkidir, ancak her bir şakranın girdabının geniş ağzının kenarında, şakradan geçen diğer gezegenlerin sürekli değişen tesirleri vardır.

İsveçli bilimci Jens Jurgel, gezegenlerin yakınlığının, enerjilerin insan sistemine girişi ve her bir şakraya giren enerjilerin farklı ve her üç saatte bir değişen kokteyller oluşturması için bir açma/kapama düğmesi gibi iş gördüğünü bulmuştur.

Örneğin, herkes kalp şakralarının spiralleşen enerji girdabının uç kısmında Venüs gezegeninin sabit etkisine sahiptir. Dolayısıyla Venüs, o anda ne kadar uzakta olursa olsun enerjisini kalp şakrasına sürekli biçimde pompalayacaktır. Aynı zamanda, kalp şakrası o şakranın girdabının geniş ağzı etrafında dönen diğer bütün

gezegenler tarafından da etkilenecek ve bu gezegenler her biri Venüs enerjisini modifiye edeceklerdir. Bütün bu gezegensel tesirler, kalp şakrasına giden ve sürekli değişen enerji kokteyli yaratırlar. Aynısı, her bir şakra merkezi için geçerlidir.

Hayat-öncesi anlaşmalarda, bir sonraki hayatınız için ana huzmeyi veya baskın tesiri seçersiniz. Şakralarınızdan birisi o "notaya", o baskın tesire denk olacaktır ve dolayısıyla siz o "nota"ya cezbedileceksinizdir. Böylece bedenlendiğinizde, o hayat için seçmiş olduğunuz "nota"ya denk gelen ana şakra yoluyla geleceksinizdir. Hangisi yoluyla gelmiş olduğunuzu keşfetmek, size kalıyor!

HER ŞEY SEÇMEMİZE BAĞLI

Doğduğunuzda, şakra sisteminiz gerçekten de karmanıza bağlı olarak iş görür. Bu, hayatı bir noktadır. Eğer yeterince farkında iseniz, Yüksek Benliğiniz ve şuurunuz bunu sizin için işler. Daha az farkında ve uyanmış olanlar, onları aydınlatan bilge Varlıklar tarafından öğüt alırlar. Daha da az farkında ve daha az tekâmül etmiş olanlar için ise bu, rezonans veya manyetik cazibe ile işler. Dolayısıyla ne kadar çok farkında olursanız, o kadar çok seçeneğiniz olur.

NEŞELİ ÖLÜM

Bir insan ölmeye hazır olduğunda, Yüksek Benlikleri, o kişilerin can-özlerinin geldikleri şakra yoluyla bedenden çıkmalarını ister. Eğer ölmek üzere olan biri ile beraber iseniz ve onların öteâleme neşeli bir geçiş yapmalarına yardım etmeyi istiyorsanız, sezgi yoluyla "doğru" şakra merkezine ayarlanabilirsiniz. Sonra, eğer elinizi o şakranın üstüne yaklaştırır ve o kişiyle çok yavaş ve sakin bir sesle konuşursanız, dairesel enerjinin avucunuz içine nabız gibi vuruşunu hissedebilirsiniz. Nefesinizi o kişinininki ile uyumlu hâle getirerek, onların mutlu bir ölüm yaşamalarına yardımcı olabilirsiniz. Birçoğumuz hayata güzel bir şekilde, bir ebenin yardımı ile başlamışızdır. Sona erdirirken neden aynı sevgi dolu yarımdan yararlanamayalım?

Almanya'da Tibetli Lama Sogyal, insanların bir sonraki hayatlarına farkındalık ve şuur ile

yavaşça ve huzurlu biçimde geçişlerine yardım etmek için bakımevleri kurmaktadır. Bu önemlidir çünkü eğer öleceğinizi ve fiziksel bedeninizi şuurulu bir farkındalık ile terk edebileceğinizi bilirsiniz, bu size reenkarnasyon çarkınızla ilgili hayatı bir unsur sunar. Daha çok farkında olduğunça, bir sonraki hayatta daha çok seçeneğe sahip olursunuz.

Doğum ve ölümün birbirine zıt olduğuna inanıyorum. Ama hayatın bir zıddı yoktur. Dolayısıyla, hayat açısından, doğum ve ölüm sadece fiziksel beden içindir. Özümüz, aurik bir şakra sistemi olarak aslında hayatta kalmaktadır.

DÜNYA GEZEGENİ

Şakra sisteminizi daha geniş bir bağlamda inceleyip, dünya gezegenine bir bakalım. Gerçekten de, üstünde dünyanın bütün şakra noktalarının işaretlenmiş olduğu ve Jeodistik Küresel Kubbe adını taşıyan bir dünya küresi modelini satın alabilirsiniz. Bu daha çok bir kürenin etrafında örülmüş bir örümcek ağını andırmaktadır. Dünyanın şakralarının her biri, bazıları NASA için çalışan ve uzay gemisi ile uzaya çıkarılmış ve dünyanın şakralarının dış uzaydan haritasını çıkarmış kişiler tarafından bildirilmiştir. NASA, açıklamaya yanaşmadıkları bazı askerî çıkarlar gereği bu çalışmayla ilgilenmektedir.

Dünyanın etrafındaki ley çizgilerine ve şakra güç noktalarına baktığınızda, çok net bir desenin ortaya çıktığını göreceksiniz. Bilhassa üç teori oldukça ilginçtir. İlki, eğer bir insanın bedenindeki meridyen noktalarının desenini çıkarır ve bunun dünyanın dairesel küresine yayar ve daha sonra iki meridyen çizgileri takımini karşılaştırırsanız; insan bedenindeki şakra sisteminin, dünyanın şakra sisteminin tam küçük bir kopyası olduğu görülür. Bu da insan bedenindeki enerji aktarımlarının aynısının dünyanın sisteminde de oluştuğunu göstermektedir.

Bu, Bermuda Üçgeni için yeni bir görüş açısı sağlayabilir. Dünyada, her biri bir başka boyuta giden bir koridor olan ve her biri pekâlâ dünyanın şakra sistemi için giriş veya alış nokta-

ları olabilecek birkaç Bermuda Üçgeni olduğuna inanılmaktadır.

Birçok astronot, pilot ve denizci bu enerji noktalarına yanlış açıyla girdiğinizde sonsuza dek gözden kaybolabileceğinize inanmaktadır. Bir başka açıda, manyetik pusulaları ve elektrikli aletleri bozulmakta ama bu kişiler, enerji noktasının öte tarafından fiziksel anlamda hayatta olarak çıkmaktadırlar. Bazı pilotlar gerçekten de bir başka zaman/mekân süreklisine (continuum) gitmiş ve başka bir çağı görmüşlerdir. Bazıları ise bir enerji girdabı olarak tarif ettikleri bir şeyin içine girdiklerini, dönüp durduklarını ve bir noktada "geri kusulduklarını" ve geri gönderildiklerini anlatmışlardır. Bu, yoğun bir ölüme yakın deneyimine benzemektedir.

Carlos Castaneda'nın çalışmaları da, dünyada doğru açıyla girildiğinde bir başka zaman/mekân süreklisine geçebileceğimiz koridorları olan çatlaklardan söz eder. Şu an, bu açının ne olduğunu kimse bilmiyor gibidir. Bilim adamları bunu araştırmaktadırlar. NASA bu konuyla bilhassa ilgilenmektedir çünkü Apollo uzay araçlarını uzaydan geri getirdiklerinde, araçları dünya atmosferine çok kesin bir açıyla sokmaları gerekmektedir. Eğer çok dik gelirlerse, araçlar yanacaktır. Eğer çok geniş gelirlerse, atmosferin yüzeyinde suda sektirilen bir taş gibi sıçrayacak ve güneşe yönelmiş hâlde dikine düşecektir. Doğru bilgi ile, NASA'nın bilgisayarları uzay araçlarını çeşitli yıldız ve gezegenlerle hizalayıp, tam açıda getirebilir.

GÖRÜNMEYEN ENERJİLER

Şimdi yine bedeninin hem içinde ve hem de çevresinde olan enerji çizgilerine dönelim. Fiziksel her şeyin, görünmeyen bir enerji sistemi olarak karşılığının olduğunu unutmayın. Chi Kung, Shiatsu veya Akupresür çalışan insanlar bedende belirli noktalara bastığınızda, bunun Chi veya Ki denilen beden enerjisini açığa çıkardığını ve harekete geçirdiğine inanmaktadırlar.

Bu çok uzun bir süre önce keşfedilmiş olmasına karşın bilimciler buna gülmüş ve görünmeyen enerjiler üzerindeki çalışmalar bir kenara itilmişti. Ama Chi Kung, Tai Chi ve Tao'ing'e yönelik canlanan ilgi ve merak sayesinde şimdi bilimciler tarafından incelenmektedir ve hey-

can verici gelişmeler kaydedilmektedir.

Dr. Stephen Chang'ın *Büyük Tao ve Kendi Kendine Şifa Sistemi* adlı kitaplarında, derinin altında gerçekten de bu enerjiyi ileten incecek, bir saç telinden bile ince hatların keşfedildiğine dair bilimsel incelemelerden söz edilmektedir. Başka bilim adamları şimdilerde insan bedeninde var olan süptil enerji hatlarını "keşfetmişlerdir". Bunlar kılcal damar veya lenfatik boşaltım sistemleri değildir, aksine insan meridyen sistemine ait olan tam bir enerji sistemidir. Dolayısıyla bilim adamları nihayet eskilerin zaten bildiğini, yani bir süptil enerji bedeninin mevcut olduğunu kanıtlamışlardır.

Bu enerji sisteminin mevcudiyetinin kanıtı; tamamlayıcı tıbbın "rekabeti" sebebiyle zaten kaygılanan çokuluslu ilaç firmaları için büyük bir tehdittir. Dolayısıyla bu çokuluslu devler, bu keşifler hakkındaki bilginin yayılmasını engellemeye çalışmaktadırlar. Avrupa Birliği Komisyonu ve Roma'da Birleşmiş Milletler'de yaptığım konuşmalar sırasında duyduğum şeyler hiç de hoş değil. Ama diğerleri, gücü elinde bulunduran ve "bilen" insanların bunun olmasına izin vermeyeceği konusunda hemfikirler. Dolayısıyla Fransa ve Belçika gazetelerinde bu bilgilerin Avrupa Parlamentosuna gelmesini engellemeye çalıştıklarını okuduğunuzda, paniğe kapılmayın. Bunu durduramazlar.

Artık biz Kova yayına doğru yaklaşıyor olduğumuzdan, bize açık olan enerjiler çok güçlüdür. Biz bu enerjilerle çalışırken, kolektif pozitif düşüncelerimizin gücü hız kazanmaktadır. Artık eski usullerin sonunun başlangıcını görüyoruz. Bu olurken, birçok insan hâlâ eski usullerin düşünüşüne ve yaşayışına takılı kaldığından bir kaos olacaktır. Öyleyse, düşünüş ve yaşayışın yeni usulünü getirecek olan bizleriz. Hükümetimiz bunu yapmayacaktır, yeni bir hükümet de olsa yapamayacaktır. Bunu yapacak olan biziz; bir başka yaşayış ve varoluş biçimiyle de olsa bunu yapacak olan bizleriz. ■

(LIGHT DERGİSİ, Yaz 1995 sayısından
Çev.: Yasemin TOKATLI)

GEÇİŞ 2000 ve BOŞLUK

Bu, sıra dışı bir virgöl, bir "artık değil" ve aynı zamanda bir "henüz değil" zamanıdır. Profesör Stephen A. Erickson, Geçiş 2000'i ve bunun, hayatlarındaki boşluğun ötesindeki eşiği deneyimlemeleri için insanlara nasıl yardımcı olduğunu açıklıyor.

Prof. Stephen ERICKSON (*)

BÜYÜK miktarda parçalanmanın ve bozulmanın meydana geldiği tarihî anlar vardır. Böylesi dönemlerin müşterek özelliklerinden biri; varolan siyasî, dinsel ve ekonomi kurumlarıyla ilgili olan belirgin ve gittikçe hızlanan bir hayal kırıklığı, bu kurumların geçerliliğine ve etkinliğine, hatta insanların ihtiyaçlarına ve hislerine cevap verme kaygılarının samimiyetine dair bir güven kaybıdır.

Böylesi anlarda, dünyanın çeşitli güç yapıları, her ne kadar birbirlerine ters ve birbirleriyle çatışma içinde olsalar da, hem sözde hizmet ettikleri insanların hem de bundan bağımsız olarak aynı güç yapıları içindeki önemli insanların duyarlılıklarını ve koşullarını deneyimlemektedirler.

Bunun sonucu olarak ve gittikçe yoğunlaşan biçimlerde, sayıları gittikçe artan insanlar, hayatlarında bir boşluk ve sıklıkla gerçekten temel bir şeyin eksik olduğuna dair muğlak ve anlaşılamayan bir hissi deneyimlemeye başlamışlardır. Ancak, böyle zamanlarda en kabullenilmeyen ve kaçınılan şeyin boşluğun ta kendisi olması gariptir. Dolayısıyla, normalde son derece akli başında olan insanlar, sık sık kendilerini -aslında söylenecek pek bir şeyin olmadığı durumlarda- rahatsızlık verici biçimde örtülü olmasına rağmen çok konuşmak ve bir şey yapmaya geçecek çok az şey olmasına karşın harekete geçtikleri birçok garip durumlarda bulmaktadırlar.

(*) Stephen Erickson; California Pomona Koleji'nde İnsan ve Felsefe Profesörüdür. Amerika ve Avrupa'da yaygın biçimde dersler vermekte ve yirminci yüzyıl sonunda insan ruhunun bunalımlarına doğrudan seslenen Geçiş 2000 konferanslarını yönetmektedir.

Genellikle "üretici" veya "zenginleştirici" olarak anlandırılan çeşitli meşguliyet biçimleri; neredeyse adsız, en aşırı durumunda boşluk ve faydasızlık hislerini uyandıran bir yön-süzlük hissine karşı hem bir kalkan hem de bir anestezi olarak iş görmektedir.

KARŞI EĞİLİM

Geçiş 2000; yirminci yüzyıl hayatının bu son zamanlarında birçokları tarafından deneyimlenen boşluk ve yararsızlık hislerine karşı, dikkatle geliştirilen ve yönetilen bir karşı eğilimi temsil etmektedir. Bu Kaliforniya doğumlu bir fikirdir; en iyi biçimde, bir yön olarak tarif edilebilir. Bir kurumsal yapı geliştirmeyi ima etme endişesi taşımakla birlikte, şu an, optimal sayı olarak düşünülen 12 ilâ 15 katılımcıdan oluşan insan gruplarının, genellikle iki ilâ üç saatlik kısa dönemlerde biraraya geldiği ve sonra bu seansların, katılmayı seçenler tarafından müşterek kararlaştırılan zamanlarda periyodik olarak tekrarlandığı bir organizasyondur.

Kolaylıkla yanlış anlandırılabilen olan Geçiş 2000 ne bir terapi, ne bir din ne de siyasî bir harekettir. Ne bir aksiyon programıyla ne de varolan dünyayı kurtarma stratejileriyle ilgilidir. Ancak, yirminci yüzyılın son dönemindeki hayatın, dinamiğinin, bunalımlarının ve muhtemel sonuçlarından oluşan arka plâna göre bakıldığında anlaşılabilir.

Küçük ve birbirinden ayrı tartışma gruplarında, "boşluk cepleri" diye daha iyi tanımlanabilecek çeşitli boşlukları açığa çıkarmak ve geçiş süresince bunlar üzerinde durmayı hedefle-

mektedir. Bunu yapmasının sebebi, bu boşluklar içinde ve boyunca ve bunlar arasındaki gizli karşılıklı bağlantılarda, katılımcılar bir eşiği deneyimlemekte, yeni bir çağın dış hatlarını görebilmekte ve yenilenmiş ve dönüşmüş içsel kaynaklar ortaya çıkmaya başlamaktadır.

EŞİKÇİLER

Durum böyle olunca, Geçiş 2000 katılımlarını tanımlayacak en iyi terim *eşikçiler* olabilir çünkü deneyimleri; yirminci yüzyıl sonunun geçilmezlerinin ötesine uzanan girişlerin, arada sıra da olsa mevcut olduğunu görmeleridir.

Ancak bu son cümleler, yanlış anlaşılabilir. Bizimki, sıra dışı bir virgül, bir "artık değil" ve aynı zamanda bir "henüz değil" zamanıdır. Yirminci yüzyıl sonu; bu virgül içinde yaşamın bütün belirtilerini göstermektedir; uzun bir tarihsel bir cümleyi, yaradılışında var olan yıkıcı bir noktalanışa getirmiştir ama bir sonraki cümleye başlamak üzere, bu yeni cümlenin tezahürü an meselesi olmasına karşın henüz kaynaklar, vasıtalardan biriktirmiş değildir.

Şimdi yaşamakta olduğumuz tarihsel virgül tarafından temsil olunan geçiş dönemine ait "boşluk cebi"; tam olarak bir eşik ve bir fırsattır; ama Geçiş 2000 ne kendisini bir çare gibi sunmakta ne de kendisinin (veya herhangi başka birinin) böyle bir çare icat edeceğini iddia etmektedir. Daha ziyade bir bekleme odası, hatta bazı yönlerden bir küvez, bir kuluçka makinesi gibi anlamlandırılabilir; paylaşılan belirli eşik deneyimlerine büyümeleri ve gelişmeleri için bir yer verilen, aynı zamanda, bekleme döneminin muhtemelen daha kısa olması ve bekleyenlerin daha yapıcı bir dönüşümden geçmelerine yardımcı edilmesi için destekleyici, konuşulan bir ortamın beslediği bir yer.

Cevaplar, kendi zamanlarında ve kendi tarzlarında gelirler. İnsanlığın ruhsal tarihi bize, böylesi cevapları icat etmenin, yönetmenin, yönlendirmenin veya satmanın, zayıflatıcı ve genellikle de yıkıcı sonuçları olduğunu öğretmiştir. Ancak aynı zamanda, yeninin müjdecileri olan bu "cevaplar" için hazırlık yapılmalı ve yer açılmalıdır.

Gereken hazırlığın çoğu, içe dönüşü ge-

liştirmeyi ve yeninin taşıyıcısı olacakların, olmayı dileyenlerin veya yakında geçecek olan çağımızın boğucu duvarlarından öteye uzanmaya ve gelmekte olan bilginin araçları ve böylece onun ışığının iş gören huzmeleri olmaya kendilerini mecbur hissedenlerin deneyimlerini derinleştirmeyi içerir.

Mevcut koşullara dönelim. Son tarihî çağımızı, önemli biçimde karakterize eden iki özellik vardır. Ekonomik kaygılar; sanki hayatın çekirdeğinin mânâsı, neredeyse tamamen maddî yaşam standartlarına mahsusmuş gibi, aşırı biçimde baskındır. İkincisi, bürokratik organizasyon, kurumlaşma ve dolayısıyla bireysel veya kolektif biçimde insanın yönetimi; bu kurumların çoğunun yetki veya güçle donatılmamış oldukları program ve faaliyet hedefleri her zaman anlaşılır olmasa da yaygındır. Ancak, çağdaş hâlimizin bunlar kadar ciddi bir kabule ihtiyacı olan bir üçüncü yanı daha vardır: Karşılıklı bağımlı ekonomik refah düzensiz biçimde gerilemekte, bozunmakta ve (sıklıkla birleşmiş) toplumlar parçalanmaktadır.

isaca, maddî tanrılar adına toplum mühendisliğinin eski, asla başarılı olamamış dönemi hızla ve uyarıcı bir tarzda hızlanarak bozunmaktadır. Bu eski çağla aynı seviyede kudretsiz iş gören sayısız kısa vadeli tamirler, hafifletmeler ve yara bantları; yarasızlıklarını neredeyse gündelik bazda göstermektedirler. Ve hem deneyimlenmiş bir ihtiyacın hem de değerlerin tamamen farklı, geleneksel olsa da yanlış yönlendirmeye engel olacak biçimde "ruhsal" diye adlandırılan bir seviyede tezahürü için gizli bir ümidin yenilenişi uyanmaktadır.

Kısaca, bunlar bizlerin şu anki durumu ve şu anki "artık değil ama henüz değil" vaziyetimizdir. Bu sıra dışı biçimde duyarlı ve ümit vaat eden ama bir o kadar da zarar verici mekânda, muallakta olan dönüşümün bu boşluğunda Geçiş 2000 yuvasını, yolculuğunu ve uç diyarını bulmakta ve bunu yaparken de tarihsel amimizin sınırında yerleşik hâle gelmektedir. ■

(LIGHT Dergisi, Yaz 1995 sayısından
Cev.: Yasemin TOKATLI)

Düşünce Gücü

DÜŞÜNCE ve GENEL YAPISI

GÜNLÜK hayatta, insanlar birbirlerine tesir ederler. Çünkü hareketlerimizin şiddeti, varlık durumumuza göre etrafımıza dalgalar, sey-yaleler, ince akımlar hâlinde yayılır. Bunlardan birbirlerine psişik alanda yakın seviyede olanlar, birbirlerini çekerler; aralarında çokça titreşim farkı bulunanlar ise, birbirlerini iterler.

Hayatın her alan ve safhasında, her meslekte, psişik güçlerin etkisi ile hareket etmek mümkündür, ama bu güçleri kullanmanın yolları, metotları, usûl ve erkânı vardır.

Düşünce, başlayan bir fiildir. Eğer düşünce sık sık yenilenir ve onu belirli bir gayeye doğru tevcih eden şiddetli bir arzu var ise, sebatlı ve yumuşak; fakat enerjik ve açık seçik bir plân yapılmışsa, böylece bu fiilin gelecekte tahakkuk etmemesi için hiçbir sebep yoktur. İdeal ya da ideal plân, gerçek bir yapıdır. Astral âlem de, bu âlemin maddesinden yapılmış, tesis edilmiş bir yapıdır. Durugörür med-yomlar, onlar görürler. Bu yapı, müessir bir yapıdır ve bizim düşünce gücümüz vasıtasıyla meydana gelir.

Düşünce gücü, bizi mutlu ya da mutsuz; başarılı ya da başarısız yapar.

Düşünce gücü, zamanımızda meydana gelen paranormal hadiselerin, geçmişteki kerametlerin ve mucizelerin başlıca sebeplerinden-dir.

Düşünce gücü, şifa veren inancın temelidir.

Düşünce gücü, imparatorluklar kuran, tahtlara çıkararak, büyük fatihleri zafere ulaştırarak güçtür.

Düşünce gücü, büyük inisiyelerin, büyük söylevcilerin ve peygamberlerin kuvvetiydi.

Onların ödevleri çetindi ve öğretilerini yıkılmaz hakikatler üzerinde kurarken, kitleler

Düşünce başlayan bir fiildir.

üzerindeki etkilerini, düşünce kuvvetiyle sürdürüyorlardı.

Şuurda doğan düşünce, önce astral bedende titreşir, sonra fizik beyni harekete geçirir. Tamamen belirli bir gayesi olmayan bir sevgi düşüncesi, dış hatları bazen geometrik çizgilerle sınırlı orijinal bir form alır.

DÜŞÜNCE ve GENEL TESİR MEKANİZMASI

Düşünceler ikili tesir meydana getirirler:

1- Işınlanan titreşimlerin hepsi, tabiatın titreşimleri olduğundan, kendilerini oluşturan herkesten uzaklaştıkları ölçüde güçleri azalır. Bu düşünce dalgaları, harekette buldukları mesafe, kuvvet ve güç ile, ilk düşüncenin açıklık ve gücüne bağlı bulunarak, başka kimselerin bedenlerine nüfuz ederler. Bunlar, diğer titreşimler gibi fırsat buldukça kendilerini oluşturmaya çalışırlar. Diğer bir mental bedene

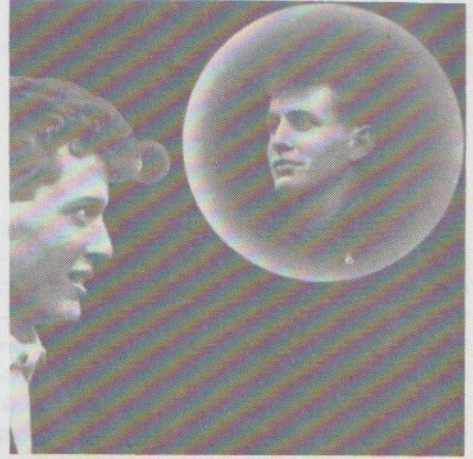
etkide bulununca, kendilerine has bir topluluk kurma eğilimindedirler. Yani mantal bedeni, bu dalgalara maruz kalan insandaki titreşimler, tek dalgayı yayınlayan kimsenin mantalinde önceden meydana gelmiş tiplerle aynı olan düşünceleri oluşturmaya meylederler.

2- Belirli bir şeklin meydana gelmesi, yaratılması, astral ve mantal plânın maddesi olan elementel cevher, beşer düşüncesinin tesirine, astral veya mantal bedenine doğurduğu bütün itmelere cevap verir. Bu âdeti canlı hâle gelmiş olan madde, seri şekilde düşüncenin etrafını çevreleyen bir tür geçici araç yaratır. Böylece düşünce ya da itme, bir zaman için canlı bir madde hâline gelir. Bu düşünce şekillerinin renk ve görünüşlerinde çok büyük farklılıklar olabilir. Çünkü her düşünce, kendi etrafında, kendi ifade şekline uygun hâle gelen maddeyi çeker ve bu maddeyi kendi kuvvetiyle birleştirir.

Bütün düşünce şekillerinin meydana gelişinde üç temel ilke vardır:

- Düşüncelerin nitelikleri, rengi belirler.
- Düşüncelerin tabiatı, şekli belirler.
- Düşüncelerin açıklığı ve netliği, dış hatların kesinliği belirler.

Böylece her düşünce, söz ve jest ile ifade edilmeden canlı bir cisim, bir tür hayattar varlık hâline gelir. Ve daima ait olduğu kimseye, eşyaya ya da yere doğru gitmeye çalışır. Eğer yeter derecede açık seçik durumdaysa ve belirli bir biçime bürünmüşse, süratle hedefine gider. Düşünülen kimsenin mantal veya astral bedenine etkide bulunarak hedefine ulaşır. Düşünenin düşüncesi, o hâlde onu alan kimselerde eksiksiz olarak meydana gelir. Bu kimse, bu düşüncüyü hemen hemen daima kabul eder, sanki kendindenmiş gibi! O zaman şöyle bir olayı müşahede edersiniz: Bir dostu ziyaret etmeyi yahut belirli bir gezinti yapmayı düşününüz. Ve bunu size yakın olan birisine, meselâ eşinize; "Falancıyı ziyarete gidelim mi?" deyiniz. Genellikle şöyle cevap alacaksınız: "Ne, ben de bunu düşünüyordum; sen daha evvel söyledin." Varlığın düşünce, arzu ve davranışının tamamıyla ya da kısmen intikal etmediği durumlarla ilgili pek çok olaylar var-

Düşünceler astral plânda şekillenirler.

dır, derlerse de inanmayın. Böyle bir şey yoktur. Bu, ilke itibarıyla mümkün değildir. Bazı zayıf intikaller olabilir, fakat az da olsa vardır. Düşünen kimsenin yaydığı düşünce, bu duruma göre, alıcınıninkiyle biraraya gelir ve bu kombinezon, her ikisini de çeken yeni bir düşüncenin doğmasına sebep olur. İlki, sık sık aynı tarzda düşünüyorsa, istememiş bile olsa, ikinciye yavaş yavaş etkide bulunur. Düşünce bu durumda hep aynı yere damlayan su misali derin izler bırakır. Su damlaları, en sert kayada bile oyuk açar. "Dostunu söyle, kim olduğunu söyleyeyim!" ifadesini hatırlamak gerekir.

Düşünen kimse, ruhunda herhangi bir yarattığı tam mânâsı ile canlandırdığı zaman, düşünceler bir obje şeklini alırlar. Böylece bir bina inşa edecek olan mimar, onu önce astral âlemde gerçek olarak inşa eder; çünkü düşünceleri ile onu en küçük ayrıntısına kadar tasarlar. Hikâye ve roman yazarları da böyledir. Şiddetli bir arzuyla meydana getirilen düşünce şekilleri, hangi mesafede olursa olsun, doğrudan doğruya giderler ve kendisine düşünce şekillerini gönderdiğimiz kimsenin aurasında manyetik atmosferde dalgalanırlar. Düşünce şekilleri, fiilen içerdikleri enerjiyle doğrudan orantılı olarak tesir eder; zihni azar azar değiştirir; fakat şu şartla ki: Düşünce ve iradeniz, onları yeteri kadar, sürekli olarak devam ettirmeli ve beslemelidir.

Kesin olarak emin olunuz ki, elde ettiği-

miz sonuçlar, düşünce terbiyenize, irade gücümüze, düşünmek ve istemek hususundaki ısrarlı faaliyetimize bağlıdır.

DÜŞÜNCE FORMLARI FORMPANSELER

Düşünceler, güç yüklüdür. Düşünce, özel şekillere bürünmüş olan süptil maddede meydana gelir. Bu şekiller, gerçekten canlıdır. Hassas durugörür kimseler tarafından görülebilirler. Bütün düşünceler, mantal beden maddesi üzerine sırayla etki eden bir dizi titreşimin doğmasına sebep olur. Şahane bir renk gamı da buna eşlik eder. Sanki gökkuşağının renkleridir bunlar, ama ondan daha eksiksiz ve ondan daha kuvvetlidir.

Her seviyedeki mevcudiyetin, kendine özgü bir maddesi vardır. Astral âlemin maddelerinin belirli bir şekli yoktur. Üzerlerine tatbik edilen kuvvetlere karşı çok hassastırlar. Bu yüzden, spiritüel ve fizikî sahalarda meydana gelen düşünce faaliyetleri sonucu, üzerlerinde bırakılan şekilleri ayna gibi yansıtırlar. Şu hâlde, **astral âlemin maddeleri, düşünce ile şekillenebilen bir âlemdir. Düşünce faaliyeti, bu madde üzerinde, az veya çok sürekli izler bırakır.** Düşüncenin şiddeti arttıkça, meydana gelen şeklin de yaşama süresi artar. Düşünce şiddeti ise, düşünce miktarı ile ifade edilebilir. Böylece çeşitli düşünce sistemleri, şiddetlerine ve beslenmelerine göre astralde yaşamaktadırlar, var olmaktadır.

Astral âlemde, çeşitli varlıkların eksik yanlarından bazılarını tamamlamak için, içinde yaşadıkları mekânlar vardır. Bunlar yüksek varlıklar tarafından, düşünce gücünün sürekli projeksiyonu ile oluşturulmuş ve sürekli beslenerek dağılmadan tutulan yapay mekânlar, evrim ortamlarıdır. Cennet ve cehennem de böyle mekânlardır.

Zihinsel faaliyet sonucu astralde meydana gelen şekillere, **düşünce formları** denilir. Düşünce formları, genellikle yaratıcısının zihinsel aurası içinde meydana gelir ve bu alanın ötesine çıkamazlar. Bu formların çoğu, belirsiz şekillerden ibarettir. Şekillerin netliği

arttıkça ve şekillerle bir his ilişkisi kuruldukça, düşünce formları bağımsızlık kazanarak, tesirler yapabilecek hâle gelmeye başlarlar. Tesirler yapabilecek nitelikteki bu düşünce formları, şahsın kendisi ile ilgiliyse, auranın içinde kalarak, kişiyi kontrolleri altına alabilirler. Örneğin, kişinin kendi içinde sakladığı ve türlü nedenlerle açıklayamadığı fikirler üzerindeki şiddetli düşünceleri, çeşitli imajların hislerle birleşerek zihinsel aura içinde, yarı bağımsız düşünce formlarının meydana gelmesine sebep olurlar. Çeşitli baskılarla aura içinde biriken bu düşünce formları, zamanla kompleksleri meydana getirerek, kişinin davranışlarını, düşündüğü yönde etkilemeye başlarlar. Şahsın kendisi ile ilgili olmayan hislerle şarj edilmiş düşünce formları ise, auranın dışına kolayca çıkarak, düşüncelerin gerçekleşmesine neden olurlar. Düşünce formları vasıtasıyla, suurluluk alanında ölçülebilir sonuçlar oluşturabilmek için, her şeyden önce düşünce formlarının zihinsel auranın dışına çıkabilmelerini sağlamak gerekir. Düşünce formunun aura dışına projeksiyonunda, şeklin netliği ve şarjın kuvveti rol oynar. Net ve detaylı olarak tahayyül edilen şekil, astralde düşünce formu yaratmakta; bu form, manyetik enerjinin şarjı ile de düşünce formu olarak yaşayan bir kuvvete dönüşmektedir.

Bir düşünce formu, üç aşamada yapılır:

- **İstenilen şekil imajine edilir.**

- **Bu şekil dışarıya yansıtılır.**

- **Enerji ile şarj edilir.** Bu şekli enerji ile şarj edebilmek için, heyecan veya hissin düşünülen şekle eklenmesi gerekir. Heyecanlanma ile organizmadaki manyetik enerjinin radyasyonu ve düşünülen şekle bürünmesi, diğer bir deyişle şekli şarj etmesi sağlanmaktadır. Heyecanlanma, aynı zamanda astral âlemin tabakalarından, katmanlarından, çeşitli enerjetik seviyelerinden, tabiattan (uygun bir tür enerjiyle) koparıp getirmek ve şekillenmiş manyetik enerjiyle şarj etmektedir.

Heyecanların ve hislerin ne olması gerektiğini, ulaşılmak istenen sonuç belirlemektedir. Bu hisler (düşünce formu ile elde edilmesi tasarlanan sonuç ulaşıldığında), denencinin kendisinde meydana gelecek heyecanlardır. Deneyci, daha sonuç gerçekleşmeden önce bu

hisleri yaşayabiliyor, tadabiliyor veya tekrarlayabiliyorsa, istenilen sonuca ulaşma imkânı var demektir.

Deneycinin başarısı; hisleri veya heyecanları yaşayabildiği, tadabildiği veya tekrarlayabildiği derecede artacaktır. İşte düşünce formu üzerinde, bu hisler veya heyecanlar yaşanarak devamlı bir konsantrasyon sağlanabilirse, o düşünce formu, gerçek bir kuvvete dönüşebilecektir.

Düşünce formu (formpanse) anlayışı, okült bilimlerde temel bir ilkedir. Bundan faydalanarak objektif veya sübjektif sonuçlar elde edilebilir. Manyetik enerji alımı arttırıldığı zaman, organizmada biriken fazla enerji, düşünce formlarının daha kuvvetli bir şekilde sarj edilmesinde kullanılmaktadır.

DÖNÜŞ ŞOKU

Her düşünce, astral madde üzerinde bir form meydana getirir. Bu formlar, hem bize, hem de etraftakilere tesir ederler. Bu düşüncelerden bilhassa kötü ve geri olanlar, bizden fazla uzaklaşamazlar. Diğer insanlara doğru gitseler bile (ekran bulamazlarsa) daha da güçlenmiş olarak (sempatize olabildiği benzer titreşimleri de bünyesine katarak) tekrar bize dönerler ve şiddetle çarparlar. Ve güçlerine göre tesirler oluştururlar. İşte bu, dönüş şokudur.

Düşünce, çok önemli bir psişik kuvvettir. Fizik kuvvetlerden daha çok bir kayba da uğramaz. Şiddetli bir arzu ile düşüncemizi yansıttınca, daima bir tesir meydana getirir. Eğer gayesine ulaşamazsa, çıktığı noktaya, kaynağa geri döner ve onu yayınlayan veya yansıtan kimseye tesir eder. Yayınlanan düşünce iyi ve alicenap bir düşünceyse, sahibi için avantajlıdır. Fakat tersine, geri seviyeli, düşük tesirlerle dolu bir düşünceyse, o zaman daima meydana getirilmek istenen kötü duruma benzer tesirler, hatta hissedebilecek kadar kuvvetli olarak sahibine döner ve dönüş şokunu meydana getirir. Çünkü dönüşte de, gidişte olduğu gibi, aynı tabiattaki düşünceleri kendisine çeken bu düşünce, büyümüş ve kuvvetlenmiştir. Dönüş şokları, geleneksel tıbbin teşhis

Düşünceler güç yüklüdür.

edemeyeceği bir ölüme bile sebep olabilirler.

Düşünce (egoist bir düşünce) ve düşünceyi meydana getiren varlık, sadece ve sadece kendini düşünüyorsa, düşünce, sahibinin etrafında dolaşıp durur ve daima sahibinin pasif bir durumunu kollayarak ona tesir etmek için hazır hâlde bekler. Örneğin, geri düşüncelere karşı zayıf olan bir varlığı ele alalım. Gündelik işleri arasında sıkışıp kalan bu insan, bu düşünceleri unutacak, fakat düşünce şekilleri onun üzerinde kara bir bulut gibi dalgalanıp duracaktır. Çünkü bütün zihinsel faaliyet, başka bir tarafa yöneltilmiştir. Astral beden, ancak aynı tabiattaki titreşimlere karşı hassastır. Ancak dış faaliyetler azalınca, yani işi bitip pasif hâle geçince, kendisine doğru gelen geri titreşimlerin aldatıcı yürüyüşünü hissedecektir. Eğer bu varlığın şuuru belirli bir noktaya kadar uyandırılmışsa, varlık önce, izah edileni bilmezlikten gelmeyecek ve bu şiddetli eğilimi şeytanın iğvası olarak nitelendirecektir. Bununla beraber gerçek şudur ki, bu geri tesir hücumu, görünüşte dıştan geliyorsa da, aslında şahsın kendi düşünce şekillerinin bir tepkisidir.

İyi veya kötü olsun, belli kimselerden, ödevlerini ikmal etmek için aksetmiş olan düşünceler, titreşimlerine cevap veren materyalleri, onları alan kimsenin aurası içinde bulabilirler. Hiçbir maddesel kombinasyon, belirli bir sınırın dışında titreşim gösteremez. Şimdi diyelim ki, bir düşünce şekli, belirli bir frekanstadır. Aura da belirli frekanslar arasında titreşmek-

tedir. Frekanslar arasında uyum olmazsa, bu düşünce şekli, hiçbir şekilde o auraya etkide bulunamaz. Sonuç olarak, düşünce, onu yansıtmak için kullanılan enerjiyle orantılı olan bir kuvvet ile kendini meydana getiren kimseye doğru sıçrar. Bu nedenle, temiz bir yürek ve zihniyet, geri düşüncelerin hücumuna karşı en iyi koruyucu durumundadır. Çünkü saf, temiz niyet ve zihniyet, ince ve seyyal maddelerden yapılmış olan astral ve mental bedenler meydana getirecek ve bu bedenler, ağır ve kaba maddeye ait olan titreşimlere cevap vermeyecektir. Eğer geri tesirlerle yüklü, düşük vibrasyonlu, kötü düşünceler, yukarıda ifade edilen kimseninki gibi saf, temiz, güçlü bir bedene çarparsa, bütün gücüyle itilir ve geri sıçrar. Geçip giderken, hafif bir direnç hattına yakalanır ve kendisini meydana getiren kimseye kadar gönderilir ve ona çarpar. Nihayet, bu kötü düşüncenin yaratıcısı olan kimse, başkalarına vermek istediği ıstırabı kendisi çeker. Böylece hayır dualar ile bedduaların, yuvalarına dönen kuşlara benzedikleri anlaşılmış olur. Buna göre,

tekâmül etmiş insanlara, ruhen yüksek seviyeli kimselere kötü düşünceler göndermenin tehlikeli olduğu görülmektedir. Bu türlü kimselere gönderilen düşünce şekilleri, o şahsa kadar ulaşmak gücünde bile değildir. Aksine, kendini yaratana döner ve onu zihnen, moralman ve bedenen tahrip ederler. Ve böylece, "Düşüncelerinizden de mesulsünüz" ifadesinin bilimsel bir izahı da yapılmış olur. ■

Kaynak ve Danışma Kitapları:

- *Science Religion and Merges*, George van Tassel.
- *Herkes İçin Yoga*, Desmond Dunne.
- *Otuz Derste Ruhsal Güçleri Geliştirme*, Dr. T. Lobsang Rampa.
- *Kendi Kendine Telkin ve İpnoz*, P.C. Jagot.
- *Şuuraltı Gücünü Geliştirme Tekniği*, Friedrich W. Doucet.
- *Shankya Yoga, Mistik Teneffüs, Konsantrasyon, Meditasyon*, Ralph M. Levis, Dr. T. Lobsang Rampa, Dr. C.Saralden, Ergün Arıkdal
- *Düşünce Şekilleri*, Dr. Annie Besant, C.W. Leadbeater.

AZİM

BUGÜN birçok işlerde, ekonomik organizasyonlarda ve endüstri tesislerinde büyük bir enerji ve azimle çalışılıyor. Ama bu dışarıya karşı kullanılan bir azim kuvvetidir. Buna karşılık, insanın kendine karşı kullanacağı enerji, içimizdeki düzensiz hamleleri önleyecek azim, düşüncelerin disiplini eksiktir. Bu yüzden kuvvetli bir azim sahibi oldukları halde başarısızlığa uğrayan kimseler çoktur.

Bugün tek taraflı geliştirilmiş azim vardır. Eksik olan bütün hayat olaylarını belli bir gayeye vurdurmaya uğraşan, bu hedefle bağdaşmayan şeylere karşı koyan, her yönden geliştirilmiş, üniversal azimdir. Böyle düzenleyici bir azim olmadıkça karakter de tam olarak gelişemez.

Öyleyse azim nasıl kuvvetlendirilebilir acaba? Bunun için iki yol vardır:

1) İş yapma enerjisinin kuvvetlendirilmesi, yapılmasına karar verilen bir şeyin içerden ve dışardan gelecek bütün güçlüklerle rağmen sona erdirilmesi.

2) Karşı koyma enerjisinin geliştirilmesi, yani herhangi bir şeyden feragat etmek kuvvetini kendinde bulabilmek.

Bu iki çeşit azmin birbirinden çok farklı fonksiyonları vardır, bu yüzden ikisi de ayrı ayrı çalışma ister. Karşı koyma enerjisi olmadan iş yapma enerjisi zararlı karışıklıklar doğurur. Bu bakımdan bu iki enerjinin birbirini desteklemesi gerekir. ■

F.W. FOERSTER

POSTACI MEDYOM

BİR süreden beri omurliliğinden rahatsız olan 71 yaşındaki Nancy Ponts (Ipswich, Suffolk), ruhsal şifayı aldıktan sonra "her şeyi yapabilir hâle geldiğini" ifade etmiştir. Şifacı Ron Bellwood'u yardıma çağırmadan önce, hemen hemen hiçbir ev işini yapamıyordu. Bayan Ponts, "Hemen hemen devamlı acılar içindeydim, bu omurlilik rahatsızlığımdan dolayı zaman zaman beni sedye ile taşırlardı. Çoğu zaman yatak odama kadar bile yürümez, alt kattaki minderin üzerinde uyumak zorunda kalırdım. Her hafta ambülanla hastaneye götürülür ve bilinen tedavilerden yararlanmaya çalışırdım, ama bir şey elde edemedim. İsklemede oturmak bile büyük azap kaynağı oluyordu."

Sonunda yörenin eski postacılarından Ron ikna edildi ve sonrasını Bayan Ponts'dan dinleyelim: "Sırtıma sadece masaj yaptı. Artık haplara, iğnelere muhtaç durumda değilim. Şifacı mükemmel bir insandı. Bugün yapabilmekte olduğum her şeyi kendisine borçluyum. Altı celseden sonra benim saldıyede oturabileceğimi söyledi ve ben 18 aydan beri ilk kez bunu becerbildim. Bahçe boyunca yürüyebilme, gidip orada bir yere oturabilmek ne kadar güzel bir şey. Hastaneye artık ambülanla değil, kocamın arabasıyla gidiyorum. Zaten geçen sefer gidişimizde, doktor bana artık gelmeme gerek kalmadığını bildirmişti. Şimdi artık her şeyi yapabiliyorum: Evde dolaşabiliyor, arabaya, otobüse binebiliyor, her hafta bir kez çarşıya, pazara gidebiliyorum. Ron'un bana çok yardımı oldu. Herkese onu tavsiye ediyorum."

Eski postacı Ron'a gelince, "Bize gelen hastaların %90'ı, doktorların ümit keserek, 'Acıyla yaşamasını öğrenin.' dedikleri kimselerden oluşmaktadır. Yapmaya çalıştığımız şifa çalışmalarıyla; en azından hastalığın sürüp gitmesini kısıtlıyor, zamandan ve ilâçtan tasarruf oluşturuyoruz. Bu nedenle hastanelerde tıp doktorlarıyla birlikte çalışmamızın yararlı olacağı kanısındayız. Bazı doktorlar bizi kabul ediyor. Hiç değilse, bunların buldukları hastanelere giderek, uygun göreceklere hastalara yakından şifa verebiliriz. Yapacağımız tüm şey, ellerimizi koyarak yakından şifa vermektir."

Kendisiyle görüşen gazetecinin belirttiğine göre, Ron hastaya ellerini temas ettirdiği zaman, hasta onun ellerinden sıcaklık hissetmektedir. Bu "sıcaklık"tan dolayı ellerini sıcak suda ısıttığı ya da elektrik ocağında ısıttığı

konusunda iftiralar atılmıştı. Bunlara karşılık Ron, "Şifaya başlamadan ve şifa bittikten sonra ellerimi yıkarım. Ellerim genellikle temas ettiğim insanlar üzerinde 'yapışkan' bir his uyandırır." demiştir. Şifa celselerini ardı arkası kesilmeksizin, sürekli olarak yapmadığını vurgulayan medyom, kendisinin ve genel anlamda medyomların "kullanılan araçlar" olduklarını sözlerine eklemiştir. "Biz kimsenin kesin olarak iyileşeceğini söyleyemeyiz. O, Allah'ın bileceği iştir. Medyom sadece gerekeni yapar."

Aslında Ron'un şifacılıkla ilgisi 9 yaşlarına kadar inmektedir. O yaşta ilk olarak Ipswich Spiritüalist Kilisesi'ne alınmıştı. Delikanlılık yaşlarına doğru bir süre ara vermişti. Fakat sonradan yetişkin insan olarak spiritüalizme yeniden girdi ve 25 yıldan beri yetenekleri çerçevesinde medyomluğunun gereklerini yerine getirmektedir. Bu konuda yetiştirici kurslara uzun süre katılmıştır. "30 yıldan beri bu işle meşgulüm. Yıllarca önce Ipswich'te eski Baths Hall'da şifa toplantıları yapardık. Benim için şifa ve insanlara yardım çok olağanüstü bir şeydir."

Postanedeki işiyle birlikte şifa çalışmalarını çok güçlkle yürütebildiğini belirten Ron, nihayet geçen yıl postaneden ayrıldığını, daha büyük bir eve taşındığını, şimdi artık Kesgrave'deki bu yeni evinde özel bir celse odasıyla, hastalarının beklemesi için bekleme salonu bulunduğunu belirtmiştir. Şifa çalışmalarında hemen daima karısı veya büyük kızı kendisine yardım etmektedir. Büyük kızı Heather âdeta asistanı durumundadır. Yaptığı şifalar için Norfolk Şifacılar Kurumu'na bağlandığından beri hastalarından ücret almaktadır. Fakat genellikle hastalar kendi imkânları ölçüsünde ödemedi bulunmaktadırlar. "Halen haftada ortalama 35 hastayla ilgilenmekteyim. Bunların çoğu benim eve gelmektedir. Esasen evden çıkıp hastaların ayağına gitmeye vakit bulamıyorum. Bu aslında benim için üzüntü veren bir durum." Ron'un inancına göre spiritüalist hareket Suffolk'ta gün geçtikçe büyüyerek güçlenmektedir. "Benim çocukluk yıllarımda, orada sadece bir kilise vardı. Şimdi ise Ipswich'te üç ayrı spiritüalist kilise bulunmaktadır. O günlere nazaran açık fikirli kimselerin sayısı daha fazla. Bunlar da dahil pek çok hastam bilmektedir ki, özellikle ruhsal şifaya gelen hastalıklar klasik tıp tarafından dışlanmış durumdadır." ■

Kaynak: PSYCHIC NEWS, 2 Mayıs 1987

Varlık olarak hedef ve amacımız yeteneklerimizi gösteriş olarak sergilemek değil, gerektiğinde onlara başvurmaktır.

Psşik Yeteneklerin Geliştirilmesi Meselesi

Cengiz CEVRE

GNSANIN, sahip olduğu yetenekleri anlaması, bunların farkına varması ve sonuçta yeteneklerini geliştirmesi ne gibi yararlar sağlar, bunun hedefi ve amacı nedir?

Sadece kendisini düşünen ve etrafıyla ilgilenmeyen insanların oluşturduğu toplumlarda bulunuyoruz. Diğerkâmlık denilen elci, başkasını düşünen ve hizmet arzusu taşıyan davranışların henüz hiç görülmediği alanlar da var. Varlık olarak biz, girdiğimiz alanları geliştirmek, onlarla "ortak" alan kurarak birbirimize "vermek" durumundayız.

Pekiyi, girilen ortamlarda nasıl etkileşimler yaşanır? Bizler farkında olmadan da bu karşılıklı tesir alışverişleri hiç aksamadan sürer gider. Zaten başka türlü olması da mümkün değildir. Hem ruhsal varlık olacak hem de çeşitli renkler, titreşimler, alanlar birbiriyle irtibata geçmeyecek; bu mümkün değildir. Varlık alanlarımız iç içedir. İşte yeteneklerimizi geliştirme ve onların farkında olma, aynı zamanda, bu alanlardaki şuurlu davranışlar için gerekliliktir de.

Şuurlu tutum ve davranış nasıl olur?

Dünya ortamı içinde bulunan varlıkların birbirlerini yabancı değil, "yakın" ve "kardeş" olarak hissetmeleriyle, buna doğru gidilir. Davranışlarda bu yöndeki tutarlılıklar şuurlanmayı artırır ve geliştirir. Bu şuurluluk birlikte olduğumuz alanlara da yansır ve onlar da etkilenirler. Bu noktada biz zayet kendi yeteneklerimizin farkına varmışsak o alanları geliştirmek için bunları "Yüksek Hayır" yolunda kullanmalıyız. Kuşkusuz psşik yetenekler bir liyakatin sonucu olarak dünya ortamında tezahür eder.

Aslında herkeste "gizli" olarak bulunurlar. Fakat yapılan vazifelerde ve Yüksek Plânlar'ın öngörmesi ve onayıyla bunlar tezahür âleminde kendilerini gösterirler. Yapılan vazifeye uygunluk bu işin esaslarındandır.

Varlık olarak hedef ve amacımız yeteneklerimizi gösteriş olarak sergilemek değil, gerektiğinde onlara başvurmaktır. Pekiyi, bu yeteneklerimiz hiç ortaya çıkmazsa bu bir eksiklik midir? Katiyen değil! Sadece henüz zamanı gelmemiş bir konu olduğu, bize bu şekilde anlatılır. Bizlere düşen de hiç zorlamadan günlük çalışmalarımıza, işlerimize ve görevlerimize devam etmek ve bıkmadan, usanmadan sürdürmektir.

Yani psşik yeteneğim ortaya çıkmıyor diye ruhsal konularla ilgimizi kesmek, küsmek değil, tam tersine daha fazla çalışıp bu yeteneklerin bizde de gelişmesi için cehit ve inancı elden bırakmamak gerekir.

Tabii, vazifelerin sonucunda bunları el- ➤

de etmek umudu da boş bir hayaldir. Çünkü bizler "karşılık" beklediğimiz sürece hiçbir yetenek bizde tezahür etmez. Fakat alçakgönüllülikle ve zamanla bazı yeteneklerimiz "uygun görüldüğü ölçüde" kendisini gösterir.

"Akil" insana düşen bunun farkına varmaktır.

Büyük metapsişikçiler ve psişik yeteneklerin sahipleri medyomluk, durugörü, duruşiti, telepati, önceden bilme vb. yetenekleri mükemmelen kullanmışlar ve kullanmaya da devam etmektedirler.

Metapsişik tarihimizi incelediğimizde sayısız örnekler görülebilir. Bizlere düşen, bu çalışmalarındaki iyi niyet, iman ve hedefi iyice anlamak ve gayret etmektir.

Yeteneklerin bir amacı da bizleri öteâleme hazırlamaktır. Böylesi yeteneklerin oralarda da liyakat sonucunda kullanıldığını biliyoruz. Pozitif imajinasyon ve düşüncüyü elden bırakmadan bazı yeteneklerimizin ortaya

çıkması için "ortam hazırlamalıyız".

Kendimizle uyumlu ve barışık olmalı, varlığımıza inebilmeli (ya da çıkabilmeli) ve küresel anlayışla hareket etmeyi günlük, doğal ve normal tutumlardan addetmeliyiz.

Yüksek Hayır ve İnsanlık için kullanılan yetenekler başka âlemleri de etkiler ve yararlandırır.

O hâlde psişik yeteneklerimizi geliştirmenin bizlere büyük sorumluluklar da getireceğini şimdiden bilmeliyiz. Katlanamayacağımız, altından kalkamayacağımız sorumluluklar da istemeyelim. Zaten buna izin verilmez.

Hayat plânımızı gerçekleştirmek için elimizden gelenin "en iyisini" yapalım; psişik yeteneklerimiz o durumda daha belirginleşecek ve gerektiğinde, hiç beklemediğimiz zamanda bizleri saracaktır.

O yeteneklerin amaç değil, araç olduğunu bilerek çalışmalarımızı sürdürelim, hizmete devam edelim... ■

RUH HAYATININ BİLİNMEYEN İÇ SEBEPLERİ

SON zamanlarda Avrupa ve Amerika'da insanın bilinmeyen tarafları üzerine yeni bir ilim geniş bir ilgi toplamıştır; bilhassa sinir doktorları arasında. Bu ilme psikanaliz diyorlar. Bu ilim iç hayatımızın değişik olaylarını veya krizlerini, bizim bilmediğimiz bir şekilde idare eden sebeplerin tesirinde alıyor. Anlaşılmaz gibi görünen alışkanlıkların, kendini beğenmenin sebebi çok zaman kırılmış, tatmin edilmemiş bir duygu ve bu duyguyla kendimize olan güvenimizin azalmasıdır. Psikanaliz denemeleri işte bu türlü küçüklük hislerini gidermeye çalışmaktadır. Aynı zamanda gençlerde anlaşılmayan kötü alışkanlıkların, şaşırtıcı olayların gerisinde çok eskiden yaşanan bir şokun bulunup bulunmadığı da araştırılır. Bu türlü şoklar çok defa hazmedilemez ve içimizde rahatsız edici bir kuvvet olarak yaşar. Her zaman böyle şoklar araştırmak gerekmez ama bunları bilmek, kötü bir hareketi bilerek yapılmış bir yaramazlık, saygısızlık diye kabul etmekte aceleci olmamak, yanlış hüküm vermemek lazımdır.

Bütün bunlar, yalnız birlikte çalıştığımız insanları daha iyi tanımamız, isyanlarını hoş görmemiz için değil, karı koca arasındaki psikolojik güçlükleri gidermek için de lazımdır. Hayat ve kader ortaklığında birbirini iyice anlamayan, her şeyi birlikte yaşayamayan insanlar arasında verimli bir kader beraberliği olamaz. Bunu istiyorsak her şeyden önce kendimizi ve karşımızdakini iyice bilmenin, anlamanın anahtarını bulmalıyız. ■

F.W. FOERSTER

BİLGİ Pesinde

Damla YALTIKIR

BİRÇOĞUMUZ artık sahip olmak istediğimiz şeyler mutlu etmiyor ya da bu mutlulukların tatminkâr olmadığını farkındayız. Ama bir şeyler istemeye öyle alışmışız ki... Dikkat edilirse bunlar çoğunlukla beşerî (toplumsal) istekler ve artık önü tıkanmaya yüz tutmuş hedefler. Kendini gözü tok sanıp da "para önemli değil, önce sağlık" diyen şahıs bile üstü kapalı bir maddecidir. Dosdoğru ve samimî olmaya gayret edersek o şahsın ne için, daha nelere sahip olmak için sağlıklı olmak istediğini fark ederiz. Bunun gibi "ana hedef"i hissetmekten uzak, başiboş hayaller insanı kurutur; madde gibi içi boş hâle getirir. Maddeye yönelişten kasıt; para, mal, ünvan vs. değil, bu görüntü altında gizlenen haz duygusu ve tatmindir. Fakat bu ikisi de madde kadar kaba ve düşük seviyelidir ve egoya hizmet eder. İşte o nedenle bir şeyi sahiplendiğimizde, ona yapıştığımızda, kendi özümüzle uyum güçlüğü gösterdiğinden içimiz hiçbir zaman rahat olmaz, olsa bile (varlığın olgunluğuna göre) bu çok kısa sürer ve zamanla ıstıraba dönüşür.

Çoğu kez neyi, ne amaçla istediğimizin farkında değilizdir. Başkalarına kendimizi kanihlama, sıvırılma isteği içimizi kemirir durur.

Sadece kendimiz gibi olmaya çalışsak, gerçek alçakgönüllü olsak zaten farklı bir konumda oluruz. Çünkü hepimiz eşsiz, benzersiz, biricik numuneleriz. Zaten bunu hissetmeye çalışmanın dışında yapılan her türlü çalışma maddî ortamın etkisini taşır ve "bizi bizden" daha çok ayırır. Bunun nedeni de hep maddeyle oynuyor olmamızdır. Artık hislerimiz bizi "Bir gün terk edilecek şeyler için mi yaşıyor bunca şey?" diye dürtmeye başladı. Fakat maalesef cevabını düşüneneğimiz yerde kanacak bir şey bulup, sapıveriyoruz yine tıkalı yollardan birine...

O hâlde neler oluyor? Niye arttı bu gelgitler? Aslı "ruh" olan varlığımızın amacı, kendinde bulunan ya da akışında vasıtalık ettiği

İç esnekliğimiz arttığında, Yukarı uzanma kabiliyetimizin arttığına tanık olacağız. Sonra da her şey çözülmeye, çözüldükçe birleşmeye, anlam kazanmaya başlayacak.

"sevgi enerjisi"ni aktarmak, kaba dünya maddesinin "şuur seviyesi"ni yükseltmek, sevgi enerjisinin çeşitli yoğunluklarda akışını, tezahürünü sağlamaktır.

Şu zamandan sonra bilinmelidir ki dünyanın taşı toprağı da canlı ve şuurlidir. Fakat seviyesinin yükseltilmesi gereklidir. İşte böyle bir misyonla yükümlüyük ve oynadığımız rol ne olursa olsun bunun dışında bir şey yapmamız imkânsız. Ama şartların güçlüğünü ve insanlığın durumunu gözlersek görevimizi tam olarak yerine getiremediğimizin farkına varabiliriz. Olaylar yüzünden sevgisiz kalmamalı, olaylara rağmen yaşayabilmeliyiz sevgiyi. Yoksa yaşanan hayatın sırrına bir türlü akıl ermez, her şey tesadüflere bağlanır durur. Dikkat edersek, olup bitenlerin bir anlık sevgi ve iletişim uğru-

na cereyan ettiğini, bizim için son noktanın, tek amacın bu olduğunu fark ederiz.

Maddeyle serüvenimizi, işbirliğimizi sürdürüp, mantalde olanları, fizik ortamda deneyimlerken, madde ile özümüz arasındaki etki-tepki ilişkisini gözlemek büyük kazançlar sağlar. Örneğin, olayları ve hayatı yorumlayış biçimimiz bize kendimiz hakkında genel anlamda birtakım ipuçları verebilir. Yaşarken olaylardan kazancımız (bilgimiz) ne durumda? Bu bilgiler (tecrübeler) bizi hangi olaylarla karşılaştırıyor? Ya daha sonraki?

İçinde bulunduğumuz "Devre Sonu"nda kendimizi maddeden ya da o nitelikli hâllerden ayrı görebilmek, hele bir de o maddeyi nasıl geliştirdiğimizin farkına varmak büyük bir olay. Sanıyoruz asıl marifet burada. Çünkü okulun kapanmasına çok yakın olduğumuz şu son günlerde maddenin çekim gücü de son haddinde ve insanlık hem bireysel hem de toplumsal olarak bir "İmdat!" dileğinde. İnsan, Ruhsal ve Maddesel Dünya arasında -tam ortada- bir varlık. Bünyesinde iki cevheri birden barındırıyor; ruh ve madde. Bu cevherlerin insan üzerindeki etkisi de "nefs" ve "vicdan" kanallarından yaptırımını uyguluyor. Çok önemli ve kutsal evrensel bir vazife ile yükümlüüz. Fakat bilgi eksikliğimizden veya onu

kullanma kabiliyetimizin noksanlığından dolayı şaşkınlık hâlindeyiz. Niyet ve çabalarımızın belli bir kritik noktayı aşması gerekli ki, hayatımızın şu kesitindeki amacını, bu gezegende, bu ülkede, bu milletten olup, bu yazıları niye okuyor olduğumuzun farkında olabilelim.

Belki hepsini çocukluğumuzdan beri merak ederiz ama anlamak için çaba göstermeyiz. Kendimize bu konuda soru sorma cesaretinde bulunmayız ve bunları da (sahte) mutluluklarımızı sağlamak, (sözde) gerçekçi görünmek adına yapmaktan kaçınırız. Sonuçta içimizin daraldığını hisseder, anlamsız (!) sıkıntılara düşer dururuz.

İşte bu iç basıncı şimdilik sadece "BİLGİ" ile dengeleyebiliriz. Çünkü henüz gerçek idrak ve sevgi enerjisini hissedebilemeye yeteneğini gösteremiyoruz. O hâlde lütfen "bilme"yi dileyelim. Cevap hemen gelmeyebilir, o zaman "sabretme"yi öğrenelim. Sabretme kabiliyetimiz arttıkça, iç esnekliğimizin çoğaldığına, böylece daha YUKARI uzanma kabiliyetimizin arttığına tanık olacağız. Sonra da her şey çözülmeye, çözüldükçe birleşmeye, anlam kazanmaya başlayacak. O zaman sorulan soruların cevaplarını alma liyakatine ulaşıp, gerçek "BİLGİ" ile tanışacağız. ■

Bilgi eksikliğimizden veya onu kullanma kabiliyetimizin noksanlığından dolayı şaşkınlık hâlindeyiz.

BİLYAY VAKFI

KURS (GENEL)

● ÇARŞAMBA ve CUMARTESİ ÇALIŞMALARI (Saat: 14.00-17.00)

4 ARALIK	Tekâmülcü Ruhçuluk ve İlkeleri.....	Selman.GERÇEKSEVER
	Tekâmülcü Ruhçuluk ve İlkeleri.....	Selman GERÇEKSEVER
7 ARALIK	Duyular Dışı Algılamalarımız.....	Ayhan TOLAYBENK
	Duyular Dışı Algılamalarımız.....	Ayhan TOLAYBENK
11 ARALIK	Medyomluk.....	Fulya AYKAÇ
	Ruhsal Şifa.....	Neslihan ALANTAR
14 ARALIK	Kehanetler.....	Neslihan PARLAK
	Karma ve Nedensellik.....	Atilla ULTAV
18 ARALIK	Tekrardoğuş.....	Fulya AYKAÇ
	Ölüme Yakın Deneyimler.....	Yasemin TOKATLI
21 ARALIK	Beden Dışı Deneyimler.....	Zümrüt ERKİN
	İpnotizm ve Telkin.....	Tarık ARIKDAL
25 ARALIK	Kendini Bilmek.....	Nurettin ERSOY
	Ruhsal Plân Anlayışımız.....	Nurettin ERSOY
28 ARALIK	Sevgi.....	Selman GERÇEKSEVER
	Ruhsal Söyleşiler.....	Ergün ARIKDAL

NOT: KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

ETKİNLİKLERİMİZ

BİLYAY VAKFI

Vakıf Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.30-20.30)
 - 3 ARALIK Ruhsal Söyleşiler..... Ergün ARIKDAL
 - 10 ARALIK Doğmadan Önceki Hayatımız..... Hülya ÖZGÜLER
 - 17 ARALIK Nikola Tesla: Eserleri, Etkileri..... Tarık ARIKDAL
 - 24 ARALIK Vicdan Sesli ve Sorumluluğu..... Selman GERÇEKSEVER
 - 31 ARALIK Yılbaşı nedeniyle konferans yoktur.

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarıfı Apt. No:4/6 Beyoğlu/İST. • Tel: (0 212) 243 18 14

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 27 ARALIK Herkes Vazifesini Yapar..... Yasemin TOKATLI
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Caddebostan-Kadıköy/İST. Tel: (0 216) 360 90 95

İNSAN DOĞASINI ARASTIRMA DERNEĞİ

Kadıköy Belediyesi Kültür ve Sanat Merkezi

- 13 ARALIK Psikik Olayların Amacı..... Cüneyt ÇİLEKAR
- Saat: 15.00-17.00 • Yer: Bağdat Cad. Haldun Taner Sk. Caddebostan-Kadıköy/İST. Tel: (0 216) 360 90 95

ANKARA RUHSAL ARASTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-21.00)
 - 3 ARALIK Ruhsal Tesirler..... İsmet YALÇIN
 - 10 ARALIK "Ruhsallık Üzerine Denemeler" den..... Ercüment KAYA
 - 17 ARALIK İhtiyaçlar ve İstekler..... Cemal GÜRİSOY (BİLYAY Vakfı)
 - 24 ARALIK Yeni Çağ'ın Bilgisi ve İnsan..... Günay YALÇIN
 - 31 ARALIK Yılbaşı nedeniyle konferans yoktur.
 - VIDEO PROGRAMI (Saat: 15.00)
 - 14 ARALIK Ergün ARIKDAL HBB TV Konuşmaları - Konu: Ölüm Ötesi
- Yer: Necatibey Cad. No:72/7 06430 • Tel: (0 312) 229 54 46

İZMİR RUHSAL ARASTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19.00-20.30)
 - 3 ARALIK Ölüm ve Ölüm Korkusu..... Elvan ÖĞÜT
 - 10 ARALIK Evrenin Holografik Yapısı..... Resat GÜNER
 - 17 ARALIK Tekrardoğuş Antolojisi..... Engin EMİR
 - 24 ARALIK İnsanın Bilinmeyen Psikolojisi..... Gündüz ÖĞÜT
 - 31 ARALIK Yılbaşı nedeniyle konferans yoktur.
 - VIDEO GÖSTERİLERİ (Saat: 15.00-16.30)
 - 7 ARALIK Ergün ARIKDAL HBB TV Konuşmaları - Konu: Ölümüne Yakın Deneyimler
 - 21 ARALIK UFO Belgeseli 2. Bölüm
 - 28 ARALIK UFO Belgeseli 3. Bölüm
- Yer: Kıbrıs Şehitleri Cad. 1452. Sok. No:7 K:2 D:2 Alsancak • Tel: (0 232) 464 00 17

Atatürk Kültür Merkezi

- CUMARTESİ KONFERANSI (Saat: 14.30-17.00)
 - 14 ARALIK Geçmişin ve Geleceğin Kehanetleri..... Elvan ÖĞÜT - Gündüz ÖĞÜT
- Yer: Atatürk Kültür Merkezi, Konak

ADANA RUHSAL ARASTIRMALAR DERNEĞİ

Adana Belediyesi Tiyatro Salonu

- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)
 - 7 ARALIK Geleceği Bilmek Mümkün müdür?...Ergün ARIKDAL (BİLYAY Vakfı Bşk.)
 - CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 14.00-16.00)
 - 14 ARALIK Tekrardoğuş..... İsmet YALÇIN (ARAD)
 - 21 ARALIK Ölümüne Yakın Deneyimler ve Spatyom..... Gültekin ÇİLEKAR (BİLYAY Vakfı)
 - 28 ARALIK Sevginin Evrenselliği..... İlkay ATILLA
- Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29

KKTC METAPSİŞİK ARASTIRMALAR DERNEĞİ

Dernek Merkezi

- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 15.00-17.00)
 - 7 ARALIK Parapsikolojiye Giriş..... Cavidan BOYACIOĞLU
 - 14 ARALIK Telepatiyi Siz de Uygulayabilirsiniz..... Hasan Yalın BOYACIOĞLU
 - 21 ARALIK Dünya ve Dünya Dışı Hayat..... Cavidan BOYACIOĞLU
 - 28 ARALIK Evrende Zeki Hayatın Anlamı..... Hasan Yalın BOYACIOĞLU
- Yer: Ziya Rızki Cad. No:27 Girne • Tel: (0 392) 815 60 44 - 815 22 05

Bayrak Radyo ve TV

- KKTC Metapsişik Araştırmalar Derneği Üyeleri, KKTC Bayrak Radyo ve Televizyonunda her Çarşamba günü saat 10.30-11.00 arasında yayınlanan "ALTIN ÇAĞA DOĞRU" programında bilgilendirme faaliyetlerine devam etmektedirler.

RUHSAL KÜLTÜR MERKEZİ DERNEĞİ (ANKARA)

Dernek Merkezi

- CUMARTESİ KONFERANSLARI (Saat: 11.00-13.00)
 - 7 ARALIK Spiritüel Gelişimin Kazandırdıkları..... Esen TÜNERİ
 - 14 ARALIK Dejenerasyon Alanları..... İlker TÜNERİ
 - 21 ARALIK Duygusalılık ve Uyum..... Selman GERÇEKSEVER (BİLYAY Vakfı)
 - 28 ARALIK Tarihteki Spiritüalist Kişilerden Örnekler..... İlker TÜNERİ
- Yer: G.M.K. Bulvarı, Dağdelen Kardeşler Apt. No:92 Alt zemin, Maltepe • Tel: (0 312) 231 60 36

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ KONFERANSLARIMIZA GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR. GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

KİTAPLAR ARASINDA

MANTAL ÇALIŞMA UYGULAMALARI

Kitabın adı / Orijinal adı
MANTAL ÇALIŞMA UYGULAMALARI
KRAFTQUELLE MENTALTRAINING

Yazan / Çeviren

Kurt TEPPERWEIN

Gül ONER

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi

208 sayfa, 1996

Fiyatı: 600.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Hayatımızın bir şaheser olduğunu ispatlamak, bu şaheserliği günlük yaşamımızda görünür hâle getirmek bizim hem görevimiz hem de sevincimiz olmalıdır. Fizik hayatımızı kendi duygu ve düşüncelerimizle belirleyen, şekillendiren bizler bu vasıtaları kendi özümüzün muhteşemliğini, büyük kapasitesini ve yaratıcılığını açığa çıkarmak için kullanmalıyız; farkında olalım veya olmayalım. Bu döngü şu evrensel anlamı ifade ediyor: Yaratan da, yöneten de, yok eden de, sebep-sonucu meydana getiren geçmiş-şimdi-gelecek de biziz.

Zihinsel faaliyetlerimizin nelere sebep olduğunun şuuruna vardığımızda dünya kadar sorumluluk sırtımıza binecektir ve binmelidir de artık. Yaşadıklarımızın ve yaşayacaklarımızın şekillendirmesi olan biz ruh varlıkları, elbette fizik ortamda zihnimize, duygularımıza ve düşüncelerimize olumlu yönde nasıl hâkim olabileceğimizin yöntemlerini bilmek zorundayız. Karmik yüklerin fiziksel hareketlerden ziyade düşünsel hareketlerden yaratıldığı büyük bir dönem içindeyiz.

Bu eserin amacı geleceğimize, kaderimize hâkim olmamızı sağlayacak yöntemler sunmaktır. Mantal çalışmalar, sorunları çözmek ve isteklerimizi gerçekleştirmek için kullanılan evrensel bir yöntemdir.

Eserde her biri somut olarak gerçekleştirilmiş öneriler sunulmakta, sizi bağılı olduğumuz dünyasal sınırlamalardan kurtaracak yollar gösterilmektedir. Mantal çalışma uygulamaları içimizde yatan ruhsal yaratıcılığımızı uyandırmamıza ve ondan yararlanmamıza yardım edecektir.